THE CHURCH WEEKLY

ചർച്ചുവീക്കിലി — ഒററപ്രതി 2.ണ

വാല്യം X | 1956 നവംബർ 25 ഞായർ ... | ലക്കം 46

Editorial

പ്രമാദമുള്ള വാദമുഖങ്ങൾ

“അപ്രമാദിത്വമുള്ള പ്രമാദങ്ങൾ” എന്ന ഞങ്ങളുടെ മുഖപ്രസംഗത്തെപ്പററി സത്യദീപം, സത്യസഭാകാഹളം എന്നീ കത്തോലിക്കാ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ ദീർഘമായ വിമർശനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ആ വിഷയത്തിലേക്കു ഞങ്ങൾ ഒന്നുകൂടെ പ്രവേശിക്കുകയാണ്.

ഞങ്ങളുടെ വാദമുഖങ്ങളെ എതിക്കാൻ പ്രയാസം തോന്നുമ്പോൾ അവയെ മറുപടി പറയാൻ എളുപ്പത്തിനു വേണ്ടി വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുകയോ അവയുടെ നേരെ കണ്ണടയ്ക്കുകയോ ആണ് ഈ പത്രങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു വ്യക്തമാണ്. അപ്രമാദിത്വപ്രശ്നം ആദ്യം എടുക്കാം: “മാർപ്പാപ്പാ തെററു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനു ദൈവം അനുവദിക്കുകയില്ല എന്നു ചർച്ചുവീക്കിലി പറയുന്നു” എന്നു പ്രസ്താവിച്ചശേഷം “മാർപ്പാപ്പാ പറയുന്ന ഏതും പ്രമാദരഹിതമായിരിക്കുമെന്നു കത്തോലിക്കാസഭ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല” എന്നെല്ലാം ദീർഘമായി സത്യദീപം പ്രസംഗിക്കുന്നു. മറുപടി പറയാൻ എളുപ്പത്തിനുവേണ്ടി ഞങ്ങളുടെ ഒരു വാചകം അപൂർണ്ണമായി ഉദ്ധരിക്കുകയാണ് ഇവർ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്! സഭാതലവൻ എന്ന നിലയിൽ വിശ്വാസം, സന്മാർഗ്ഗം ഇവ സംബന്ധിച്ചു മാർപ്പാപ്പാ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾ തെററു പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിക്കുകയില്ലെന്നു കത്തോലിക്കർ വിശ്വസിക്കുന്നുഎന്നാണ് ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞിരുന്നതു്. അതിനു തൃപ്തികരമായി മറുപടി പറയാനുള്ള കഴിവുകേടുകൊണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ മേൽ കാണിച്ച അടവു് സത്യദീപം എടുത്തതു്. ഈ ഒളിച്ചുകളിക്കു് ഒരുദാഹരണംകൂടെ. എല്ലാ അപ്പോസ്തോലന്മാർക്കും അപ്രമാദിത്വമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു കത്തോലിക്കർ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നും വി. പത്രോസിന്റെ അപ്രമാദിത്വവരം റോമായിലെ ബിഷപ്പന്മാർക്കു കിട്ടിയെന്നു പറയുന്നതുപോലെ മററു് അപ്പോസ്തോലന്മാരുടെ അപ്രമാദിത്വം അവർ സ്ഥാപിച്ചതോ മരിച്ചതോ ആയ സ്ഥലങ്ങളിലെ പിന്തുടർച്ചക്കാർക്കു ലഭിച്ചതായി സമ്മതിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും അങ്ങനെയെങ്കിൽ അപ്രമാദിത്വമുള്ള വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലെ തലവന്മാർ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളാകുന്നതു് എങ്ങനെയെന്നും ഞങ്ങൾ ചോദിച്ചിരുന്നു. അതിനു സത്യദീപത്തിന്റെ മറുപടി, മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ പഠിപ്പിക്കലുകൾ പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളല്ലെന്നാണ്. പേരെന്താണെന്നു ചോദിച്ചാൽ വയസ്സു പതിനഞ്ചായി എന്നു പറയുന്നതുപോലെയാണിതു്. മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ പഠിപ്പിക്കലുകൾ ഒരുപോലെയാണെന്നു പറയുന്നതുതന്നേ ചരിത്രത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പൊള്ളയായ വാദമാണെന്നു ഞങ്ങൾ പിന്നാലെ കാണിക്കാം.

മാർപ്പാപ്പാമാർ ഇതുവരെ എത്ര അപ്രമാദിത്വ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളതിനെപ്പററി കത്തോലിക്കാ പണ്ഡിതന്മാരുടെ ഇടയിൽ സാരമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട് എന്നു ഞങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നതിനെപ്പററി സത്യദീപം അല്പമെങ്കിലും പ്രകാശനം നൽകുകയോ സത്യസഭാകാഹളം ഒരു ചെറിയ ശബ്ദമെങ്കിലും പുറപ്പെടുവിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. സമാധാനം പറയാനില്ലെങ്കിൽ ചോദ്യംകേട്ടില്ലെന്നു നടിക്കുന്നതു സൗകര്യമായി ഇവർ കരുതുന്നുണ്ടാവണം.

മാർപ്പാപ്പായുടെ അപ്രമാദിത്വത്തെ തെളിയിക്കാൻ മേല്പറഞ്ഞ പത്രങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്ന വാദങ്ങൾ ഇവിടെ പരിശോധിക്കാം. അപ്രമാദിത്വ വാദത്തിന്റെ ഒരർത്ഥം സകല മനുഷ്യർക്കും ദൈവം നൽകിയിരിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം (Free will) മാർപ്പാപ്പായിൽനിന്നു എടുത്തുകളയുന്നു എന്നതാണ് എന്നു ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞിരുന്നു. അതിനുള്ള സത്യദീപത്തിന്റെ മറുപടി കേട്ടാലും.

(1) “ഈ മാനദണ്ഡം വച്ചു നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ദൈവനിവേശത്തോടുകൂടി വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളെഴുതിയ സുവിശേഷകന്മാർക്കു ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു വാദിക്കേണ്ടിവരും.”

(2) “ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ കാതോലിക്കാബാവാ ഒരു സംഗതി ദൈവപ്രോക്തമാണെന്നു പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ ആ അവസരത്തിൽ ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യം അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നെടുത്തുകളയുന്നു എന്നു വാദിക്കേണ്ടിവരും.”

സുവിശേഷകന്മാരുടെ കാര്യം ആദ്യം എടുക്കാം. സുവിശേഷകന്മാരുടെ അപ്രമാദിത്വംകൊണ്ടല്ല സുവിശേഷങ്ങൾ സഭയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതു്. സഭയുടെ വിശ്വാസത്തെയും അറിവിനെയും അവർ രേഖപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണ് ചെയ്തതു്. സഭയുടെ പൊതു മനോഭാവവും കൗൺസിലുകളുമാണ് ദൈവനി

വേശിതമായ എഴുത്തുകൾ ഏവയെന്നും വി. വേദപുസ്തകഭാഗമായി സ്വീകരിക്കേണ്ട സുവിശേഷഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഏവയെന്നും തീരുമാനിച്ചതു്. സുവിശേഷങ്ങൾ എഴുതി പല നൂററാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷമാണ് ഈ തീരുമാനങ്ങൾ സഭ പൂത്തിയാക്കിയതു്. അപ്രമാദിത്വം അവകാശപ്പെടുന്ന മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ഇതുപോലെ സഭയുടെ തീരുമാനത്തിനു വിധേയമാണെന്നു കത്തോലിക്കർ സമ്മതിക്കുമോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു. അല്ലാതെ സുവിശേഷകന്മാരുടെ സ്ഥിതി മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു് അവകാശപ്പെടുന്നതു് അത്ഥശൂന്യമാണു്.

ഓത്തഡോക്സ് സഭയിലെ കാതോലിക്കാബാവായ്ക്കു തെററു പററാൻ ദൈവം അനുവദിക്കുകയില്ലെന്നു് അദ്ദേഹമോ ഓത്തഡോക്സ് സഭാംഗങ്ങളോ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യത്തെപ്പററി സംശയം ഉളവാക്കുന്ന പരിതസ്ഥിതി ഉണ്ടാകുന്നുമില്ല.

മാർപ്പാപ്പായുടെ Free will നെപ്പററി തിരുവനന്തപുരം കാഹളം പറയുന്നതു് ഇതിലും വിചിത്രമാണു്. “സഭാതലവനായ മാർപ്പാപ്പാ മനുഷ്യബലഹീനതയ്ക്കു് അടിപ്പെട്ടു് എന്തെങ്കിലും തെററായ വിശ്വാസം ലോകത്തെ പഠിപ്പിക്കണമെന്നു് കരുതിക്കൂട്ടി വിചാരിച്ചാൽപോലും യേശു അതു സാധിപ്പിക്കയില്ല. അതു സാധിക്കുന്നതിനു മുമ്പെ അദ്ദേഹം മരിക്കുകയോ ബോധരഹിതനായിത്തീരുകയോ അതുപോലുള്ള വേറെ എന്തെങ്കിലും വിഘാതം അദ്ദേഹത്തിനു നേരിടുകയോ ചെയ്യും”

ഇത്തരം വാദങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ സാധാരണ മനുഷ്യർക്കു ബോധക്കേടു വരുമെന്നാണു ഭയപ്പെടേണ്ടതു്! മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വാചകത്തിന്റെ അത്ഥം മാർപ്പാപ്പായുടെ ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ (Free will) യേശുതമ്പുരാൻ എടുത്തുകളയുന്നു എന്നല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്താണെന്നു വായനക്കാർ തന്നെ വിധിക്കുക.

അൽപ്പംകൂടെ മെച്ചമായ വേറൊരു വാദം സത്യസഭാകാഹളം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നുണ്ടു്. അതിപ്രകാരമാണു്. “മനുഷ്യൻ Free will കൊടുത്തതുകൊണ്ടു് ദൈവത്തിന്റെ വേലയ്ക്കു മനുഷ്യനെ ഉപയോഗിപ്പാൻ ദൈവത്തിനു സാധിക്കുകയില്ലെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. എത്രയോ മനുഷ്യർ അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ (Free will) പൂർണ്ണമനസ്സോടുകൂടെ ദൈവത്തിനു അടിയറ വച്ചിട്ടു് ദൈവഹിതം പ്രവത്തിക്കുന്നു എന്നു അനുഭവം നോക്കിയാലറിയാം. മനുഷ്യരെ തെററിദ്ധരിപ്പിക്കുന്നതിനു ചർച്ചവീക്കിലി എടുത്തിരിക്കുന്ന ഒരു അടവുമാത്രമാണിതു്” മനുഷ്യരെ ശരിയായി ധരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള കാഹളത്തിന്റെ ശ്രമം ഇത്ര കഴമ്പില്ലാത്തതായിക്കാണുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ ഖേദിക്കുന്നു. മുകളിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന അവരുടെ വാദം അനുസരിച്ചു് “പൂർണ്ണമനസ്സോടുകൂടെ ദൈവത്തിനടിയറവച്ചിട്ടു് ദൈവഹിതം പ്രവത്തിക്കുന്ന” മാർപ്പാപ്പാമാക്കു മാത്രമെ അപ്രമാദിത്വം ഉള്ളു എന്നു പറയേണ്ടിവരും. വ്യക്തിപരമായ സമർപ്പണജീവിതം കൊണ്ടാണു് അപ്രമാദിത്വവരം ലഭിക്കുന്നതു് എന്നു റോമാസഭ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ചില പാപ്പാമാർക്കെ വരമൊള്ളു എന്നു് അവർ സമ്മതിക്കേണ്ടി വരുമല്ലോ. ദൈവേഷ്ടത്തിനായി ഒരുവൻ തന്നെത്താൻ സമർപ്പിക്കുന്നതും അങ്ങനെയുള്ള സമർപ്പണം ഉണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും തെററു പഠിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവു് ദൈവം ഒരാളിൽനിന്നു് എടുത്തുകളയുന്നതും തമ്മിൽ രാവും പകലും പോലുള്ള വ്യത്യാസമുണ്ടു്. സത്യസഭാകാഹളം ഇങ്ങനെ വാദിക്കുന്നതു് “മനുഷ്യരെ തെററിദ്ധരിപ്പിക്കാനാണെന്നു” ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. കാഹളത്തിന്റെ തെററിദ്ധാരണയുടെ ഫലം മാത്രമാണെന്നെ ധരിക്കുന്നുള്ളു.

മാർപ്പാപ്പായുടെ അപ്രമാദിത്വം ‘പഴയ’ വിശ്വാസമാണെന്നും ‘പുതിയ’ പ്രഖ്യാപനമല്ലെന്നും സത്യദീപവും കാഹളവും ഊന്നിപ്പറയുന്നുണ്ടു്. ഒരു കാര്യം ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞാൽ മാത്രം തെളിവാകുന്നില്ലല്ലോ! മാർപ്പാപ്പായുടെ അപ്രമാദിത്വം പ്രഖ്യാപിച്ച കൗൺസിലിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നവരിൽ സഭാചരിത്രപണ്ഡിതന്മാരായിരുന്ന ഹെഫലെ, സ്റ്റ്രോസ്മെയർ, കെൻറിക് ഡാർബി എന്നീ ബിഷപ്പന്മാരും ഡോളിംഗർ തുടങ്ങിയ അത്മായക്കാരും ഈ തീരുമാനത്തെ ശക്തിയായി എതിർത്തവരായിരുന്നു. ‘പഴയ വിശ്വാസം’ പ്രഖ്യാപിക്കുകമാത്രമായിരുന്നെങ്കിൽ ഗണനീയന്മാരായ ഈ പണ്ഡിതന്മാർ അതിനെ എതിക്കുമായിരുന്നില്ലെന്നു നിശ്ചയമാണു്. പീയൂസ് 9–ാമന്റെ വ്യക്തിപ്രാഭവം കൊണ്ടാണു് അപ്രമാദിത്വപ്രഖ്യാപനം പാസാകാൻ ഇടയായതു് എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. 1870 വരെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ചോദ്യോത്തരത്തിൽ (Keenan's Catechism) മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു് അപ്രമാദിത്വമുണ്ടെന്നു റോമസഭ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്നും അതു് ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു നുണയാണെന്നും പറഞ്ഞിരുന്നു. അപ്രമാദിത്വപ്രഖ്യാപനം നടത്തിയതു് ഒരു കൗൺസിലായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടു് അതു മാർപ്പാപ്പാ തനിയെ പ്രഖ്യാപിച്ചില്ല എന്നു ആലോചിക്കേണ്ടതാണു്. കൗൺസിലിനാണു കൂടുതൽ പ്രാമാണ്യവും അധികാരവും എന്നു കത്തോലിക്കർ സമ്മതിക്കുമോ? അപ്രമാദിത്വമുള്ള തലവനുണ്ടെങ്കിൽ കൗൺസിലിന്റെ ആവശ്യംതന്നെയില്ലാതാകുമല്ലോ. ഏതായാലും സഭ അങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിച്ചുപോയി. അതുകൊണ്ടു് അപ്രമാദിത്വത്തിൽ വിശ്വസിച്ചേ മതിയാകൂ എന്നു കത്തോലിക്കർ പറഞ്ഞേക്കാം. സഭയുടെ ആ പുതിയ പ്രഖ്യാപനത്തിനു ശരിയായ അടിസ്ഥാനമില്ലായിരുന്നു എന്നാണു് അകത്തോലിക്കരുടെ പരാതി. ഈദൃശപ്രഖ്യാപനങ്ങൾ സഭകൾ ഒന്നാകുന്നതിനു പ്രതിബന്ധങ്ങളാണെന്നത്രെ ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്.

(തുടരും)

Janatha Tile Works Kottayam.

ETTUMANOOR P. O.

ജനതാ ഓട്ടുകമ്പനി

മേത്തരം മേച്ചിലോടുകൾ മൂലയോടുകൾ, തറയോടുകൾ, കണ്ണാടിയോടുകൾ, പുകയോടുകൾ, ചുട്ടകട്ടകൾ, ഇഷ്ടികകൾ, ചട്ടികൾ

OUR SURKI POWDER A SPECIALITY.

For further particulars please write to:

P. A. POONNEN,

Palampadam, Kottayam. or The Manager, Janatha Tile Works

Ettumanoor P. O.

കൽക്കദൂൻ സുന്നഹദോസ്

ii:

മൂലരേഖകൾ

ഫാദർ വി. സി. സാമുവൽ എം. എ. ബി. ഡി.

ഈ വിഷയം പഠിക്കുവാൻ ഞാനുപയോഗിച്ചു വരുന്ന മൂലരേഖകളെപ്പററിയുള്ള ഒരു വിവരവും ഇവിടെ കുറിക്കാം.

1. ഇതിനു് ഒഴിച്ചുവയ്ക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണു് എപ്പേസോസ്, കൽക്കദോൻ, രണ്ടാം കുസ്തന്തീനോപ്പോലീസു് എന്നീ സുന്നഹദോസുകളുടേയും അഞ്ചും ആറും നൂററാണ്ടുകളിൽ കൂടിയ രണ്ടു കക്ഷികളുടെ സഭാസമ്മേളനങ്ങളുടേയും നടപടികൾ. ഗ്രീക്കിലെഴുതിയ പ്രസ്തുതനടപടികൾ മിക്കതും തന്നെ മൂലഗ്രീക്കിലും ലത്തീൻ തജ്ജിമയിലുമായി Joannes Dominicus Mansi അച്ചടിപ്പിച്ചു് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച Sacrorum Conciliorum Nova, Et Amplissima Collectio എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പല വാല്യങ്ങളിലായികിട്ടും. ഇതൊന്നും സുറിയാനിയിൽ കിട്ടാത്തതും നമ്മുടെസഭയിൽപലക്കും അവ ഉപയോഗിക്കുവാൻ തടസ്സമായിരിക്കുന്നതും സങ്കടകരമാണു്. എന്റെ അറിവിൽ ഇതിനു തുല്യമായി ഒന്നും തന്നെ സുറിയാനിയിലില്ല.

2. അതു പോലെ അത്യാവശ്യമായ ഒരു ഗ്രന്ഥശേഖരമാണു് AccuranteJ P. Migne ഗ്രീക്കിലും ലത്തീൻ തജ്ജിമയിലുമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച Patrologia Graeca നൂററിയറുപത്തിയാറു വാല്യങ്ങളുള്ള ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ നിന്നും നാലും അഞ്ചും ആറും നൂററാണ്ടുകളിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പൗരസ്ത്യവേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മിക്കവാറും തന്നെ ലഭിക്കുന്നതാണു്.

3. Nicene and Post Nicene Fathers Second series ലെ മിക്ക വാല്യങ്ങളും നോക്കേണ്ടതുണ്ടു്.

4. സുറിയാനിയിൽ കിട്ടാവുന്ന അനുപേക്ഷണീയമായ രണ്ടു പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളാണു് Patrologia Orientalis, Corpus Scriptorum Christianorum Orientalum എന്നിവ. ഇവയിലും അനേക വാല്യങ്ങളുണ്ടു്. അഞ്ചും ആറും നൂററാണ്ടുകളിൽ സുറിയാനിയിലെഴുതിയവയും വിവത്തനം ചെയ്തവയുമായ ഒട്ടു വളരെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇവയിൽ നിന്നും ലഭിക്കും.

5. ഇവയിലെങ്ങും ഉൾപ്പെടാത്ത ചില കൈയെഴുത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ British Museum ൽ നിന്നും Microfilm ചെയ്തു വരുത്തേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ടു്.

6. അഞ്ചും ആറും നൂററാണ്ടുകളിലെ ചരിത്രം പഠിക്കുവാൻ സഖറിയ സ്ക്കോളാസ്റ്റിക്ക് (Zacharias Scholastic) ഏഷ്യയിലെ യോഹന്നാൻ ഇവർ ആറാം നൂററാണ്ടിലെഴുതിയ ചരിത്രങ്ങളും (ഇവരിരുവരും സുന്നഹദോസിനെ എതിർത്തവരായിരുന്നു.) ഏഴാം നൂററാണ്ടിലെഴുതിയ എവ്വഗാരിയോസിന്റെ ചരിത്രവും (ഇദ്ദേഹം കൽക്കദൂന്യനായിരുന്നു) ആവശ്യമാണു്.

7. ഇവയ്ക്കും പുറമേ ആധുനികകാലത്തു് പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാരെഴുതിയ അനേക ഗ്രന്ഥങ്ങളും നോക്കേണ്ടതുണ്ടു്.

ഇതുപോലെയുള്ള പഠനപരിപാടി ഓരോവിഷയങ്ങളിലായി നമ്മുടെ ഏതാനും പേർ സ്വീകരിച്ചു്, നമ്മുടെ സഭ ഇൻഡ്യയിൽ നിർവ്വഹിക്കേണ്ട ചുമതലയിലേർപ്പെടണമെന്നാണെന്റെ വിനീതമായ അപേക്ഷ. അതിനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾ വളരെയാണു്. ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഏതു ശ്രമവും വിജയം വരിക്കുമെന്നാണെന്റെ പരിപൂണ്ണവിശ്വാസം.

പ്രശ്നപംക്തി

(പോൾ വറുഗീസ്)

ചോദ്യം.

മരിച്ചവക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാത്ഥന, വാങ്ങിപ്പോയ പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാത്ഥന എന്നിവ മലങ്കരയാക്കോബായസഭയിൽ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ആഗമനത്തിനു് മുമ്പു് നടപ്പിലില്ലായിരുന്നുവെന്നും ആയതു പോർട്ടുഗീസുകാരായ റോമ്മാമതവിശ്വാസികളുടെ സമ്പക്കം മൂലം സഭയിൽ കടന്നുകൂടിയതാണെന്നും ചരിത്രകാരന്മാരായ F. E. Keay Richter, R. D Paul മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു് വാസ്തവമാണോ?

ഒരു വേദശാസ്ത്രവിദ്യാത്ഥി

ഉത്തരം.

1) ഈ ചരിത്രകാരന്മാർ ഇങ്ങനെ പറയുന്നുണ്ടോ എന്നെനിക്കു് സംശയമാണു്. ഈ പറഞ്ഞ മൂന്നു പേരേയും പ്രത്യേകിച്ചു് രണ്ടാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും പേരുകാരെയും വിശ്വാസ്യരായ ചരിത്രകാരന്മാരായി പരിഗണിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

2) മലങ്കരയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതു് യാക്കോബായസഭയാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഈ രണ്ടുവിധത്തിലുള്ള പ്രാത്ഥനകളും ഇവിടെ നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഒരു പക്ഷേ നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസമാണിവിടെയുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിൽപ്പോലും മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാത്ഥനയും മരിച്ചവക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രാത്ഥനയും നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നു എന്നു് തെളിയിക്കുവാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല.

3) പടിഞ്ഞാറേ സിറിയൻ (യാക്കോബായ) സഭയുമായി മലയാളത്തുള്ള സഭയ്ക്കു് ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ അവിടെനിന്നും മെത്രാന്മാർ ഇങ്ങോട്ടു് വന്നിരുന്നു എന്നതിനു തെളിവുണ്ടു്. മാർ ഇസഹാക്ക് അലക്സന്ത്ര്യാ പാത്രിയക്കീസായിരുന്ന കാലത്തു് (686–689) മലങ്കരസഭ ഒരു മെത്രാനെ അയച്ചു

തരുവാൻ ഈ ഗ്രൂപ്പായസഭയോട്ട് ആവശ്യപ്പെട്ടുകയും അതു സാദ്ധ്യമല്ലാതായിത്തീരുകയാൽ ഒരു സിറിയൻ ബിഷപ്പിനെ വരുത്തുകയും ചെയ്തു. (A. A. King. "Rites of Eastern Christendom Vol ii P. 434). അങ്ങിനെയെങ്കിൽ മാർ യാക്കോബിൻെറ തക്സായും ഇവിടെ വന്നു കാണുന്നം. കൽദായക്കാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ആദായിയുടെയും മാറായിയുടേയും തക്സായിലും, മാർ യാക്കോബിൻെറ തക്സായിലും, മരിച്ചവക്ക വേണ്ടിയുള്ള പ്രാത്ഥനയും മദ്ധ്യ സ്ഥപ്രാത്ഥനയുമുണ്ട്.

4) പ്രോട്ടസ്റ്റൻറ് നവീകരണത്തിന്നു മുമ്പ് എല്ലാ ക്രിസ്തീയസഭകളിലും ഇവരണ്ടും നാലാം ശതാബ്ദംമുതലെങ്കിലും നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു മിക്ക പണ്ഡിതന്മാരും സമ്മതിക്കും. ക്രിസ്തീയവിശ്വാസികളുടെ ണ്ടാമത്തെ തലമുറമുതൽ തന്നെ ഇവ രണ്ടും സഭയിൽ സാർവ്വത്രികമായി നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ് പല കാതോലിക പണ്ഡിതന്മാരും യുക്തിപൂർവ്വം വാദിക്കുന്നതു്.

ചോദ്യം.

മററു പൗരസ്ത്യ ഓത്തഡോക്സ് സഭകളിലും മരിച്ചവക്ക വേണ്ടിയുള്ള പ്രാത്ഥന, വാങ്ങിപ്പോയ പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാത്ഥന എന്നിവ നടപ്പിലുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ ഏതെല്ലാം സഭകളിൽ?

ഒരു വേദശാസ്ത്രവിദ്യാത്ഥി.

ഉത്തരം.

ഉണ്ട്. ഇല്ലാത്ത പൌരസ്ത്യസഭകൾ നവീകരണ സഭകളല്ലാതെ മററുള്ളതായറിഞ്ഞുകൂടാ.

Question.

In the light of some of the Categorical statements in the Bible like the following, what attitude should a faithful Christian take towards the question of treatment at the hands of physician for sickness.

1. My grace is sufficient unto thee
2. I can do all things through Christ which strengtheneth me
3. If ye have faith nothing shall be impossible into thee

P. C. Cherian. Kottayam.

Answer.

None of these statements constitutes a Categorical injection against going to a Doctor. Jesus himself said. "They that be whole need not a physician' but they that are sick." (Mat 9:12) This clearly means that they that are sick need an physical

None of us are mature in our faith. and when we go to a doctor because of our lack of faith in God, it is sin. since it does not come of faith. But if we believe that God can work through the Physician also, just as He normally nourishes her us through food and drink even though He can nourish us without physical food, we are certainly justified in approaching the Doctor when we or members of our family fall sick.

ചോദ്യം.

Psalms 119:147 "I prevented the dawning of the morning and cried. I hoped in thy word" (A. V.)

"ഞാൻ ഉദയത്തിന്നു മുൻപെ എഴുന്നേററു പ്രാത്ഥിക്കുന്നു. നിൻെറ വചനത്തിൽ ഞാൻ പ്രത്യാശ വെക്കുന്നു."

എബ്രായ ഭാഷയിലുള്ള ഈ വാക്യത്തോട്ട് കൂടുതൽ അത്ഥസാമ്യമുള്ളതു് ഈ രണ്ടിൽ ഏതാണു്?

എ. എം. പള്ളം.

ഉത്തരം.

Prevent എന്ന വാക്കിന്നു പഴയ ഇംഗ്ളീഷിൽ 'മുന്നേ പോവുക" (Pre=മുൻപെ Vent=പോവുക) എന്നാണത്ഥം. അതുകൊണ്ടു രണ്ടും ശരിയാണു്. ആദ്യത്തേതിലുള്ള Past Tense നേക്കാൾ രണ്ടാമത്തേതിലുള്ള Psesent Tense ആണു് കുറേക്കൂടി ശരി. "I rise before dawn and cry for help; I hope in thy words". (R. S. V)

ട്രാവൻകൂർ ഫോർവ്വേഡ് ബാങ്ക് (ക്ളിപ്തം)

ഹെഡ് ആഫീസ്: കോട്ടയം

അധികൃതമൂലധനം	രൂ 50,00,000
വാഗ്ദത്തമൂലധനം	രൂ 25,00,000
നിക്ഷിപ്തമൂലധനം	രൂ 15,00,000
കരുതൽധനം	രൂ 6,97,000
പ്രവർത്തനമൂലധനം	രൂ 4,52,61,000

[31-12-55]

ശരിയായ ഈടിന്മേൽ കുറഞ്ഞ കാലത്തേക്ക വയ്പ ആവശ്യമുള്ളവർ ഞങ്ങളുടെ 47 ശാഖകളിൽ ഏതിനെയെങ്കിലും സമീപിക്കുക.

ബാങ്കിംഗ്സംബന്ധമായ എല്ലാ പ്രവൎത്തനങ്ങളും നടത്തിവരുന്നു

Look forward and bank
With Forward Bank.

സി. എം. ചെറിയാൻ
സെക്രട്ടറി

23-ാം സങ്കീർത്തനം ii

ആ കീർത്തനത്തിൻെറ രൂപഭദ്രത

റവ. ജോൺ ഡീൻ

1

അവൻ ജീവവെള്ളമൊഴുകുന്ന അരുവിയിലേക്ക് വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട എൻെറ ആത്മാവിനെ നയിക്കുകയും, സമൃദ്ധിയായ മേച്ചിൽ ഉള്ള ഇടത്തിൽ എനിക്ക് ഭുജിക്കുന്നതിനു് സ്വർഗ്ഗീയ ഭക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ കീത്തനത്തിനു് സുവ്യക്തമായ ഒരു രൂപം ദൃശ്യമാണു്. അതു് നിഷ്പ്രയാസം രണ്ടായി വിഭജിക്കയും ചെയ്യാം. വാ 1–4. പ്രഥമഭാഗം ഇടയനും അവൻെറ ആട്ടുകളും. വാ. 5–6. ദ്വിതീയഭാഗം. ആതിഥേയനും അതിഥികളും. രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളിലും ഭിന്നചിത്രങ്ങളുപയോഗിച്ച് ദൈവത്തിൻെറ അത്യത്ഭുതകരമായ നടത്തിപ്പും കരുതലും വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇടയനും അവൻെറ ആട്ടുകളും.

വിശ്രമവും ഉന്മേഷവും ലഭ്യമാകുന്ന ഇടത്തേക്ക് അവൻ നയിക്കുന്നു. "പച്ചയായ പുല്പുറങ്ങളിൽ അവൻ എന്നെ കിടത്തുന്നു. സ്വസ്ഥതയുള്ള വെള്ളത്തിന്നരികത്തേക്കു് എന്നെ നടത്തുന്നു." പാലസ്റ്റിൻ കാലാവസ്ഥ ചുരുങ്ങിയതു് സബ്ട്രോപ്പിക്കൽ മേഖലയാച്ചേതാണു്. അവിടെ മദ്ധ്യാഹ്നസൂര്യൻെറ ചൂട്ട് അസഹനീയമായിരിക്കും. വേനൽക്കാലത്തു് ഭൂമി ഉണങ്ങി വരണ്ടു് ചൂട്ട് വമിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും. എന്നാൽ ഓലികൾ ആഴമുള്ളതും അരുവികൾ കുളുർമ്മ കലർന്നതുമത്രേ. അവിടെ വളരുന്ന പുല്ലു് ജലാംശം കലന്നു് തണുത്തതും ആ സ്ഥലം വൃക്ഷങ്ങളുടെ തണൽകൊണ്ടു് ആവൃതവുമായിരിക്കും.

"എൻെറ ആത്മാവു് പരവശമായും ദാഹാത്തമായുമിരിക്കുമ്പോൾ അവൻെറ ചിറകുകളുടെ കീഴിൽ ഞാൻ വിശ്രമം കണ്ടെത്തുന്നു. അവിടെ കുളിർമ്മ നിറഞ്ഞ വിശ്രമസ്ഥാനവും പുതുതും സ്ഫടികതുല്യമൊഴുകുന്നതുമായ ഉറവുമുണ്ടു്. എൻെറ രക്ഷകൻ എന്നോടുകൂടെ വിശ്രമിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ അവിടെ സമ്മേളിച്ചു് മധുരമായി സല്ലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെങ്കിലും അവൻ എന്തു് സംസാരിക്കുന്നു എന്നു് വിവരിക്കുവാൻ എത്ര ശ്രമിച്ചാലും എനിക്കു സാധ്യമല്ല.

വിശ്രമവും ഉന്മേഷവും സർവ്വോപരി ആവശ്യമാകയാലാണു് ഈ ചിത്രം ആദ്യം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ആത്മാവിന്നു് വിശ്രമവും ശാന്തിയും ലഭിച്ചല്ലാതെ ശരിയായ ജോലിയോ പ്രയോജനപ്രദമായ സേവനമോ അന്യൂനമായ ആനന്ദമോ സാദ്ധ്യമാകുന്നതല്ല. ഈയ്യുക്കട്ടിയ്ക്കു തുല്യമായ ഹൃദയവും സംഭ്രമവിധേയമായ സിരകളും ഭയാശങ്കകളാൽ കലുഷമായ മനസ്സും ആക്കാണു് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതു്. പ്രയോജനപ്രദവും ആനന്ദകരവുമായ പ്രവത്തനത്തെ അവ തടഞ്ഞുകളയുന്നു. തന്മൂലം ഇടയൻെറ പ്രഥമശ്രമം നമുക്കു് വിശ്രമവുംഉന്മേഷവും പ്രദാനം ചെയ്യുതിനാണു്. അവയാണല്ലോ മനുഷ്യൻെറ പ്രഥമ ആവശ്യങ്ങൾ.

"സമാധാനത്തോടെ പോകുക." കത്താവു് ഏതൊരു പാപിയായ മനുഷ്യനെ സുഖപ്പെടുത്തി മോചനം നൽകി അയയ്ക്കുമ്പോഴും അവിടത്തെ അധരങ്ങളിൽ നിന്നടന്നു വീണുകൊണ്ടിരുന്ന സാധാരണ പദങ്ങളാണവ. ആ ആജ്ഞയുടെ അക്ഷരാത്ഥം "സമാധാനത്തിലേക്ക പോകുക" എന്നാണു്. അതു ശ്രവിക്കുന്നവക്കു് തോന്നിപ്പോകും മോചനം നൽകിയ മനുഷ്യനെ അതിമനോഹരമണിഹർമ്മ്യത്തിലേക്ക യക്കുകയാണെന്നു് അവനെ അയയ്ക്കുന്നതു് തികച്ചും മനോഹരമായ മന്ദിരത്തിലേക്കു തന്നെയാണു്. അവിടെയാണല്ലോ നാം ദൈവത്തോടു അനുരഞ്ജനയിലെത്തുന്നതും നമ്മുടെ പാപത്തിൻെറ കലുഷത നിർമ്മാജ്ജനം ചെയ്യപ്പെടുന്നതും. അതോടുകൂടെ നമ്മെ ദൈവത്തിൽ നിന്നകററുന്ന സവ്വവും മാഞ്ഞുപോകുന്നു. കൂടാതെ മനഃസാക്ഷിയുടെ കുററാരോപണം ചെയ്യുന്ന ചൂണ്ടുവിരൽ ദുർബലമായി പോകയാൽ ആന്തരിക സമാധാനം നാം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള മോചനം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞവൻ സ്വസഹോദരങ്ങളുമായി എത്രയും വേഗം സമാധാനത്തിലെത്തുമെന്നുള്ളതിനാൽ ആയതും സംപ്രാപ്യമായിത്തീരുന്നു. നമ്മുടെവാഞ്ഛകളും താല്പര്യങ്ങളും സംതൃപ്തിയടയുകയും നമ്മുടെ ആന്തരിക സ്വഭാവത്തിൻെറ ഉറുത്തലുകൾ ശാന്തമാകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനു കാരണം "ദൈവ

ബാങ്ക് ഓഫ് ഡെക്കാൻ ലിമിററഡ്

കോട്ടയം.

(1919-ൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതു്.)

ബ്രാഞ്ചുകൾ. ആലപ്പുഴ, അമ്പലപ്പുഴ, അരൂർ, ചങ്ങനാശ്ശേരി, ചെങ്ങന്നൂർ, എടത്വാ, എറണാകുളം, ഹരിപ്പാട്ട്, കോട്ടയം, കുമരകം, കോന്നി, മാന്നാർ, പുതുപ്പള്ളി, പുറമററം, പാമ്പാക്കുട, തിരുവല്ലാ, തലയോലപ്പറമ്പ്, തിരുവനന്തപുരം.

ഏജൻസികൾ. ആലുവാ, അതിരമ്പുഴ, ബോംബെ, ബാംഗ്ളൂർ, കൊച്ചി, കോഴിക്കോട്ട്, കൽക്കട്ടാ, കോയമ്പത്തൂർ, കണ്ണൂർ, ഈറോഡ്, ഫെയർഫീൽഡ്, ഹൈറേഞ്ചു്, കോതമംഗലം, കുത്തിയതോട്ട്, കോഴഞ്ചേരി, കായംകുളം, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി, മൂന്നാർ, മുണ്ടക്കയം, മൂവാററുപുഴ, മംഗലാപുരം, മധുര, മൈസൂർ, മാവേലിക്കര, മദ്രാസ്, നാഗർകോവിൽ, നാഗപ്പൂർ, ന്യൂഡൽഹി, പാലാ, പത്തനംതിട്ട, പാലക്കാട്ട് പീരുമേട്ട്, സെക്കന്തരാബാദ്, ചേർത്തല, കൊല്ലം, റാന്നി, സേലം, തിരുനൽവേലി, തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി, തൊടുപുഴ, തൂത്തുക്കുടി, തൃശ്ശൂർ, വൈക്കം, വെല്ലൂർ, വണ്ടിപ്പെരിയാർ.

ഒ. എം. മാത്യു (സെക്രട്ടറി)

Thought for the Week

Grovel not in things below, among earthly cares, pleasures, anxieties, toils, if thou wouldst have a good strong hope on high. Lift up thy cares with thy heart to God, if thou wouldst hope in Him. Then see what in thee is most displeasing to God. This it is which holdeth thy hope down. Strike firmly, repeatedly, in the might of God, until it give way. Thy hope will soar at once with thy thanks to God who delivereth thee.

പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം (The Sermon for the week)

ദൈവികശിക്ഷണത്തിൻെറ സ്വഭാവം

(എം. തൊമ്മൻ ബി. എ.)

"കഴകൻ തൻെറ കൂട് അനക്കി കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു മീതെ പറക്കുമ്പോലെ താൻ ചിറകുവിരിച്ചു അവനെ എടുത്തു തൻെറ ചിറകിന്മേൽ അവനെ വഹിച്ചു."

(ആവർത്തനപുസ്തകം 32: 11)

മോശ മരിക്കുന്നതിനു് അല്പംമുമ്പായി തൻെറ ജനമായ ഇസ്രായേലിനെക്കുറിച്ചു പാടിയ ഗീതത്തിലെ ഒരു വാക്യമാണു് മേൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മിസ്രയീമിലെ അടിമത്വത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടതിനുശേഷം ദീർഘനാൾ മരുഭൂമിയിൽ ചുററിത്തിരിഞ്ഞു് ഇപ്പോൾ വാഗ്ദത്തദേശത്തു പ്രവേശിക്കുവാൻ പോകയാണവർ. ഒരു പുതിയ ദേശം കൈവശമാക്കി അവിടെ താമസമുറപ്പിക്കുക എന്നതു് മരുഭൂമിവാസത്തേക്കാൾ പ്രയാസമുള്ള കാര്യമായിരുന്നു. ഇസ്രായേൽ ജനത പല പ്രതിസന്ധിഘട്ടങ്ങളെ തരണം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ച പ്രതിസന്ധിഘട്ടം അവയേക്കാളെല്ലാം പ്രയാസമേറിയ ഒന്നായിരുന്നു. വിഗ്രഹാരാധനക്കാരായ പുറജാതികളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ സത്യ ദൈവത്തിൻെറ ന്യായപ്രമാണത്തിനു വിധേയരായി ദൈവത്തിൻെറ ജനമായി ജീവിക്കുക എന്നുള്ളതു് വളരെ ശിക്ഷണം ആവശ്യമുള്ള ഒരു കാര്യമായിരുന്നു. മോശയുടെ ഗീതത്തിൽ ഇസ്രായേലിൻെറ അതുവരെയുള്ള അനുഭവങ്ങളെ അനുസ്മരിക്കുകയും ആ അനുഭവങ്ങളിൽ കൂടി യഹോവാ അവരെ ഒരു ജനമായി വാർത്തെടുത്തതു് എങ്ങനെ എന്നും ഇനിയുള്ള അവരുടെ ഭാവി യഹോവായോടുള്ള വിശ്വസ്തതയിൽ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതെന്നും അവരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. യഹോവാ കണ്മണിപോലെ അവരെ സൂക്ഷിച്ചു എന്നും "കഴകൻ തൻെറ കൂടനക്കി കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുമീതെ പറക്കുമ്പോലെ താൻ ചിറകുവിരിച്ചു അവരെ തൻെറ ചിറകിന്മേൽ വഹിച്ചു" എന്നുള്ള ഭാഗം [illegible] യഹോവായുടെ സ്നേഹത്തെയും സംരക്ഷണത്തിൻെറയും ശിക്ഷണത്തിൻെറയും സ്വഭാവത്തെയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. യഹോവ ഒരു ചരിത്രത്തിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന ഒരു ദൈവമായിട്ട്, അതായതു മനുഷ്യജീവിതത്തിലേക്കു് ഇറങ്ങി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ദൈവമായിട്ടു് മോശ കാണുന്നു.

സമാധാനം" കൈവരുത്തുന്നതിനുള്ള പാഥയിൽകൂടെ നാം പ്രയാണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നതാണു്.

"എൻെറ സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നേച്ചു പോകുന്നു; എൻെറ സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു." കരുണാവാരിധിയായ ലോകരക്ഷകൻ തിരുവായ്മൊഴിഞ്ഞ മനോഹര വചനങ്ങളിലൊന്നാണിതു്.

ഇടയൻെറ പ്രഥമ സംഭാവനകളാണിതു്. ദൈവകൃപയാൽ ദുഃഖപൂർണ്ണമായ കാലം സാധാരണയായി ദിവസങ്ങളാൽ എണ്ണപ്പെടാവുന്ന തരത്തിൽ പരിമിതമാകുന്നു. സങ്കീർത്തനക്കാരിലൊരുവൻ വിലാപം രാത്രി മുഴുവൻ നീണ്ടുനിന്നാലും ആനന്ദം പ്രഭാതത്തിൽ ഇങ്ങണയുന്നു എന്നു് സ്വാനുഭവ വെളിച്ചത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വത്സരത്തിൻെറ പാതിയിലധികം മഴയാണെങ്കിൽ അവിടത്തെ കാലാവസ്ഥ ഉ[illegible] [illegible] ത്ര വിശ്രമവും ഉന്മേഷവും ലഭ്യമാകുന്ന ഇടത്തേക്കു് അവൻ നമ്മെ നയിക്കുന്നു".

കഴകൻ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പറക്കുവാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങനെയാണെന്നു് ഈ ഉപമയിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. തള്ളപ്പക്ഷി ചുള്ളികൾകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച കൂട്ടിൽ ആ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഇതുവരെ സുരക്ഷിതരായി തള്ളയുടെ ചൂടും പററി കഴിയുകയായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം തള്ളപ്പക്ഷി ചുള്ളികൾ വലിച്ചിളക്കി കൂടു നശിപ്പിക്കുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങൾ നിരാശ്രയരായി വായുമണ്ഡലത്തിലേക്കു വീഴുന്നു. അവക്കു് എന്തെന്നില്ലാത്ത ഭയവും പരിഭ്രമവും ഉണ്ടാകുന്നു. തള്ളയുടെ പ്രവൃത്തി വളരെ ക്രൂരമായി അവക്കു തോന്നാതിരിക്കയില്ല. ഗത്യന്തരമില്ലാതെ അവർ ചിറകടിച്ചു പറക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ആ ശ്രമം പൂർണ്ണവിജയത്തിലെത്തണമെന്നില്ല. അവർ ആദ്യമായിട്ടായിരിക്കാം ചിറകുപയോഗിച്ചു പറക്കുവാൻ ഒരുമ്പെടുന്നതു്. താഴെവീണു നശിച്ചുപോകുമെന്നുള്ള ഭീതി അവക്കുണ്ടായേക്കാം. ചിലപ്പോൾ പറക്കാൻ കഴിയാതെ താഴെ വീഴാൻ തുടങ്ങിയെന്നുവരാം. എന്നാൽ നിലം പതിച്ചു നശിക്കുവാൻ തള്ളപ്പക്ഷി അവരെ അനുവദിക്കയില്ല. അതിനു മുമ്പായി അതു് അതിവേഗത്തിൽ താണുപറന്നു് കുഞ്ഞുങ്ങളെ അതിൻെറ ചിറകിൽ വഹിച്ചുകൊള്ളും. അവിടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു് അല്പസമയം വിശ്രമിക്കാമെന്നേയുള്ളു. അതുകഴിഞ്ഞു് വീണ്ടും പറക്കുവാൻ അവർ നിർബന്ധിതരാകും. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവർ കൂടുതൽ ആത്മവിശ്വാസമുള്ളവരും നിർഭയരും ആയിരിക്കും. എന്തു സംഭവിച്ചാലും അവരെ താങ്ങുവാൻ കഴിവുള്ള ചിറകുകൾ കീഴെ ഉണ്ടെന്നു് അവക്കറിയാം.

കഴകൻെറ ഈ ഉപമ മനുഷ്യരോടുള്ള ദൈവത്തിൻെറ പ്രവർത്തനരീതിയെ വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരുപമയാണു്. മനുഷ്യജാതിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ദൈവം ആദ്യന്തം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടാണു് ഇരുന്നിട്ടുള്ളതു്. നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും ജീവിതത്തിലും ലോകത്തിൽ പൊതുവെയും സംഭവിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ ദൈവം ഉണ്ടോ എന്നുപോലും നമ്മിൽ സംശയം ഉളവാക്കുന്നവിധത്തിലുള്ളവയാണു്. ദൈവം മനുഷ്യൻെറ സങ്കടത്തിലും ദുരിതത്തിലും സഹതാപമുള്ളവനാണെങ്കിൽ ഈ അനർത്ഥങ്ങളൊന്നും സംഭവിക്കേണ്ടതില്ല എന്നു നമുക്കു തോന്നാം. എന്നാൽ ഇന്നുലോകത്തിൽ കാണുന്ന പല വലിയ അനർത്ഥങ്ങളും സ്വയംകൃതാനർത്ഥങ്ങളാണു്. ദൈവം മനുഷ്യനു സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുത്തതിൻെറ ഫലമായിട്ടാണു് അവ ഉണ്ടാകുന്നതു്. അവയുടെ അനന്തരഫലങ്ങൾ മനുഷ്യൻ അനുഭവിച്ചേ മതിയാകൂ. എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ വഴിയായി മനുഷ്യൻ പല നല്ല പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുന്നുണ്ടു്. ദൈവത്തിൻെറ പ്രമാണങ്ങൾ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കാതെ വ്യക്തിജീവിതവും സാമൂഹ്യജീവിതവും ശരിയായി മുമ്പോട്ടു പോകുകയില്ല എന്നു് മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇങ്ങനെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ ഉപകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ചിലർ ഈ അനുഭവങ്ങൾ കൊണ്ടും പഠിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണു് പരിതാപകരമായിട്ടുള്ളതു്! ലോകം ദൈവത്തിൻെറ പ്രമാണങ്ങളിൽനിന്നും ഇപ്പോഴും വളരെ ദൂരെയാണു് നില കൊള്ളുന്നതു്.

ഒരു കഴകൻ കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൂട്ടിൽനിന്നു പുറത്തു തള്ളുന്നതു് കുഞ്ഞുങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും അപരാധം ചെയ്തിട്ടല്ലല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നമുക്കുണ്ടാകുന്ന ചില പ്രയാസങ്ങൾ നമ്മുടെ കുററം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതല്ല. അവയിൽ കൂടെയല്ലാതെ നമുക്കു വളരുവാനും ശക്തി പ്രാപിക്കുവാനും കഴിയുന്നതല്ല. പറക്കുന്നതു് അപകടകരമായിട്ടോ അനാവശ്യമായിട്ടോ ആ പക്ഷിക്കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു ആദ്യം തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ തള്ളപ്പക്ഷിക്കറിയാം പറക്കാൻ പഠിക്കാതെ പക്ഷികളുടെ സൗഭാഗ്യപൂർണ്ണതയിലേക്കു് ആ ചെറുപക്ഷികൾക്കു് വളരാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു്. ആ ഉദ്യമം എത്ര സാഹസമായി തോന്നിയാലും ചില ചില്ലറ പരുക്കുകൾ പററുമെന്നിരുന്നാൽ തന്നെയും പറന്നുനോക്കാതെ പറക്കാൻ പഠിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ. ജീവിതത്തിൽ നമുക്കു നേരിടുന്ന പല പ്രയാസങ്ങളും പ്രതിബന്ധങ്ങളും ദൈവദത്തമാണെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കണം. അവയിൽ ദൈവം നമ്മോടുകൂടെ ഉണ്ടു്. ദൈവാശ്രയത്തോടുകൂടി അവയെ തരണം ചെയ്‌വാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അവ നമ്മുടെ നന്മയ്ക്കായി വ്യാപരിക്കത്തക്കവണ്ണം ദൈവം അവയെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊള്ളും. ഈ വിശ്വാസം ഇല്ലാതാകുമ്പോളാണു് നാം ഭയാക്രാന്തരായി ഭവിക്കുന്നതു്. ദൈവത്തിൻെറ നിത്യഭുജങ്ങൾ, സുശക്തകരങ്ങൾ, യാതൊരനർത്ഥവും തട്ടാതെ നമ്മെ താങ്ങിക്കൊള്ളും.

പ്രയാസങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ക്ഷമ നശിക്കുകയും വിശ്വാസം ക്ഷയിക്കുകയും ചെയ്യേക്കാം. എങ്ങനെയെങ്കിലും പ്രയാസങ്ങൾക്കു് ഒരവസാനം കാണുവാൻ നാം ഉററുശ്രമിക്കും. എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ നമ്മുടെ ശ്രമമെല്ലാം നിഷ്ഫലമായി തോന്നാം. നാം എന്തുചെയ്താലും നമ്മുടെ ദുരിതങ്ങൾക്കു് ഒരറുതി കാണാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നു വന്നേക്കാം. അങ്ങനെയുള്ള സമയങ്ങളിൽ നാം കൂടുതൽ ആത്മപരിശോധന നടത്തി ദൈവത്തോടു കൂടുതൽ അടുക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. ദൈവത്തിനു് ഇനിയും ചില പാഠങ്ങൾ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടായിരിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ നമ്മോടു് ഉററ ബന്ധമുള്ള പ്രിയപ്പെട്ടവരെ പഠിപ്പിക്കുവാനുണ്ടായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ദൈവം ഈ ദുരിതങ്ങൾ തുടരാൻ അനുവദിക്കയില്ല നിശ്ചയം. ദൈവത്തിൻെറ ശിക്ഷണം ഇപ്പോൾ നമുക്കു അസഹ്യമായി തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ അതുമൂലം ലഭിക്കുന്ന ആത്മീയഫലങ്ങൾക്കായി ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുവാൻ പിന്നീടു നമുക്കു കഴിയും. നാം ദുരിതങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതിനേക്കാൾ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു് ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ നമുക്കു സ്വഭാവസംസ്കാരവും ദൈവാശ്രയവും ഉണ്ടാകുന്നുവോ എന്നുള്ളതാണു്. സുഖാനുഭവമല്ല മനുഷ്യൻെറ സംതൃപ്തിയുടെയും സൗഭാഗ്യത്തിൻെറയും മാനദണ്ഡം; പ്രത്യുത, നാം ദൈവത്തോടു് എത്രമാത്രം അടുത്തു ജീവിക്കുന്നു എന്നുള്ളതും നമ്മുടെ ജീവിതം ദൈവം നമ്മെ ആക്കിയിരിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തു് ദൈവതിരുനാമമഹത്വത്തിനും മററുള്ളവരുടെ പ്രയോജനത്തിനും എത്രമാത്രം ഉതകുന്നു എന്നുള്ളതുമാണു്.

വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

യെശയ്യാ പ്രവാചകൻെറ പുസ്തകം (40—66)

ഫാദർ സി. എ. ഏബ്രഹാം എം. എ. ബി. ഡി. ബി. ലിററ് (ഓക്സൺ)

[യെശയ്യാ പ്രവാചകൻെറ പുസ്തകം രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. 1—39 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഇസ്രായേലിൻെറ ശത്രുവായിട്ടു് പറയുന്നതു് അസ്സീറിയൻ സാമ്രാജ്യത്തെയാണു്. 40—66 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഇസ്രായേലിൻെറ ശത്രു ബാബിലോൺ ആകുന്നു. പേർഷ്യൻ രാജാവായ സൈറസ് ബാബിലോണിനെ പരാജയപ്പെടുത്തുമെന്നും ഇസ്രായേലിനു് തന്മൂലം ആശ്വാസം ലഭിക്കുമെന്നും ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പറയുന്നുണ്ടു്. 1—39 അദ്ധ്യായങ്ങളിലെ സംഭവങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു് ഏകദേശം 150 വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷമാണു് പേർഷ്യ ബാബിലോണിനെ കീഴടക്കിയതു്. 40—66 അദ്ധ്യായങ്ങൾ അപ്പോൾ എഴുതപ്പെട്ടതാണെന്നു് പല പണ്ഡിതന്മാരും വിചാരിക്കുകയും ഈ അദ്ധ്യായങ്ങൾ എഴുതിയ പ്രവാചകനെ 'രണ്ടാം യെശയ്യാവു്' എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

പരിശുദ്ധനും നീതി നടത്തുന്നവനുമായ ദൈവം പ്രകൃതിയുടെയും ചരിത്രത്തിൻെറയും കർത്താവാകുന്നു എന്നും, അത്ഭുതകരമായ വിധത്തിൽ ദൈവത്തിൻെറ ജനങ്ങളെ ദൈവം സ്വതന്ത്രരാക്കുമെന്നും ഉള്ളതാണു് രണ്ടാം യെശയ്യാവിൻെറ പ്രധാന ദൂതു്. ക്രിസ്തുമസ്സിനു മുമ്പുള്ള മാസത്തിൽ ഈ ചിന്തകൾ വളരെ പ്രസക്തങ്ങളാണു്.]

തിങ്കൾ—40: 1—11

ബാബിലോണിൻെറ അടിമത്വത്തിൽ നിന്നു് ഇസ്രായേലിനെ ദൈവം വിടുവിക്കാൻ സമയമായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള ആശ്വാസത്തിൻെറ ദൂതാണു് ഈ ഭാഗത്തു കാണുന്നതു്. യഹോവ യെറുശലേമിലേക്കു തിരിച്ചു വരാറായി എന്നും അവനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് എല്ലാവരും ഒരുങ്ങണമെന്നും പ്രവാചകൻ വിളിച്ചു പറയുന്നു. ഈ ലോകശക്തികൾ (ബാബിലോൺ പോലെയുള്ളവർ) പുല്ലും പൂവുംപോലെ നശിച്ചുപോകും. ദൈവത്തിൻെറ വചനങ്ങൾ മാത്രം നിലനിൽക്കുന്നു.

യഹോവയുടെ മഹത്വം എല്ലാവരും കാണും, അവൻ ഇടയനെപ്പോലെ ജനങ്ങളെ മേയിക്കും.

പ്രവാചകൻ ഇസ്രായേൽക്കാരോടു് ഒരുങ്ങിയിരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെ

Thought for the Week

Grovel not in things below, among earthly cares, pleasures, anxieties, toils, if thou wouldst have a good strong hope on high. Lift up thy cares with thy heart to God, if thou wouldst hope in Him. Then see what in thee is most displeasing to God. This it is which holdeth thy hope down. Strike firmly, repeatedly, in the might of God, until it give way. Thy hope will soar at once with thy thanks to God who delivereth thee.

<u>പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം</u> (The Sermon for the week)

ദൈവികശിക്ഷണത്തിന്റെ സ്വഭാവം

(എം. തൊമ്മൻ ബി. എ.)

“കഴുകൻ തന്റെ കൂട്ട അനക്കി കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു മീതെ പറക്കുമ്പോലെ താൻ ചിറകുവിരിച്ചു അവനെ എടുത്തു തന്റെ ചിറകിന്മേൽ അവനെ വഹിച്ചു.”

(ആവർത്തനപുസ്തകം 32: 11)

മോശ മരിക്കുന്നതിന് അല്പംമുമ്പായി തന്റെ ജനമായ ഇസ്രായേലിനെക്കുറിച്ചു പാടിയ ഗീതത്തിലെ ഒരു വാക്യമാണ് മേൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളത്. മിസ്രയീമിലെ അടിമത്വത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടതിനുശേഷം ദീർഘനാൾ മരുഭൂമിയിൽ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞു ഇപ്പോൾ വാഗ്ദത്തദേശത്തു പ്രവേശിക്കുവാൻ പോകയാണവർ. ഒരു പുതിയ ദേശം കൈവശമാക്കി അവിടെ താമസമുറപ്പിക്കുക എന്നതു മരുഭൂമിവാസത്തേക്കാൾ പ്രയാസമുള്ള കാര്യമായിരുന്നു. ഇസ്രായേൽ ജനത പല പ്രതിസന്ധിഘട്ടങ്ങളെ തരണം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ച പ്രതിസന്ധിഘട്ടം അവയേക്കാളെല്ലാം പ്രയാസമേറിയ ഒന്നായിരുന്നു. വിഗ്രഹാരാധനക്കാരായ പുറജാതികളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ സത്യ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിനു വിധേയരായി ദൈവത്തിന്റെ ജനമായി ജീവിക്കുക എന്നുള്ളതു വളരെ ശിക്ഷണം ആവശ്യമുള്ള ഒരു കാര്യമായിരുന്നു. മോശയുടെ ഗീതത്തിൽ ഇസ്രായേലിന്റെ അതുവരെയുള്ള അനുഭവങ്ങളെ അനുസ്മരിക്കുകയും ആ അനുഭവങ്ങളിൽ കൂടി യഹോവാ അവരെ ഒരു ജനമായി വാർത്തെടുത്തതു എങ്ങനെ എന്നും ഇനിയുള്ള അവരുടെ ഭാവി യഹോവായോടുള്ള വിശ്വസ്തതയിൽ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതെന്നും അവരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. യഹോവാ കണ്മണിപോലെ അവരെ സൂക്ഷിച്ചു എന്നും “കഴുകൻ തന്റെ കൂടനക്കി കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുമീതെ പറക്കുമ്പോലെ താൻ ചിറകുവിരിച്ചു അവരെ തന്റെ ചിറകിന്മേൽ വഹിച്ചു” എന്നുമുള്ള ഭാഗം യഹോവായുടെ സ്നേഹത്തെയും സംരക്ഷണത്തിന്റെയും ശിക്ഷണത്തിന്റെയും സ്വഭാവത്തെയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. യഹോവ ഒരു ചരിത്രത്തിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന ഒരു ദൈവമായിട്ട്, അതായതു മനുഷ്യജീവിതത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ദൈവമായിട്ട് മോശ കാണുന്നു.

കഴുകൻ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പറക്കുവാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങനെയാണെന്ന് ഈ ഉപമയിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. തള്ളപ്പക്ഷി ചുള്ളികൾകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച കൂട്ടിൽ ആ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഇതുവരെ സുരക്ഷിതരായി തള്ളയുടെ ചൂട്ടം പറ്റി കഴിയുകയായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം തള്ളപ്പക്ഷി ചുള്ളികൾ വലിച്ചിളക്കി കൂടു നശിപ്പിക്കുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങൾ നിരാശ്രയരായി വായുമണ്ഡലത്തിലേക്കു വീഴുന്നു. അവക്ക് എന്തെന്നില്ലാത്ത ഭയവും പരിഭ്രമവും ഉണ്ടാകുന്നു. തള്ളയുടെ പ്രവൃത്തി വളരെ ക്രൂരമായി അവക്കു തോന്നാതിരിക്കയില്ല. ഗത്യന്തരമില്ലാതെ അവർ ചിറകടിച്ചു പറക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ആ ശ്രമം പൂർണ്ണവിജയത്തിലെത്തണമെന്നില്ല. അവർ ആദ്യമായിട്ടായിരിക്കാം ചിറകുപയോഗിച്ചു പറക്കുവാൻ ഒരുമ്പെടുന്നതു്. താഴെവീണു നശിച്ചുപോകുമെന്നുള്ള ഭീതി അവക്കുണ്ടായേക്കാം. ചിലപ്പോൾ പറക്കാൻ കഴിയാതെ താഴെ വീഴാൻ തുടങ്ങിയെന്നുവരാം. എന്നാൽ നിലം പതിച്ചു നശിക്കുവാൻ തള്ളപ്പക്ഷി അവരെ അനുവദിക്കയില്ല. അതിനു മുമ്പായി അതു് അതിവേഗത്തിൽ താണുപറന്നു് കുഞ്ഞുങ്ങളെ അതിന്റെ ചിറകിൽ വഹിച്ചുകൊള്ളും. അവിടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു് അല്പസമയം വിശ്രമിക്കാമെന്നേയുള്ളു. അതുകഴിഞ്ഞു് വീണ്ടും പറക്കുവാൻ അവർ നിർബന്ധിതരാകും. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവർ കൂടുതൽ ആത്മവിശ്വാസമുള്ളവരും നിർഭയരും ആയിരിക്കും. എന്തു സംഭവിച്ചാലും അവരെ താങ്ങുവാൻ കഴിവുള്ള ചിറകുകൾ കീഴെ ഉണ്ടെന്നു് അവക്കറിയാം.

കഴുകന്റെ ഈ ഉപമ മനുഷ്യരോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തനരീതിയെ വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരുപമയാണു്. മനുഷ്യജാതിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ദൈവം ആദ്യന്തം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടാണു് ഇരുന്നിട്ടുള്ളതു്. നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും ജീവിതത്തിലും ലോകത്തിൽ പൊതുവെയും സംഭവിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ ദൈവം ഉണ്ടോ എന്നുപോലും നമ്മിൽ സംശയം ഉളവാക്കുന്നവിധത്തിലുള്ളവയാണു്. ദൈവം മനുഷ്യന്റെ സങ്കടത്തിലും ദുരിതത്തിലും സഹതാപമുള്ളവനാണെങ്കിൽ ഈ അനർത്ഥങ്ങളൊന്നും സംഭവിക്കേണ്ടതില്ല എന്നു നമുക്കു തോന്നാം. എന്നാൽ ഇന്നുലോകത്തിൽ കാണുന്ന പല വലിയ അനർത്ഥങ്ങളും സ്വയംകൃതാനർത്ഥങ്ങളാണു്. ദൈവം മനുഷ്യനു സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുത്തതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു് അവ ഉണ്ടാകുന്നതു്. അവയുടെ അനന്തരഫലങ്ങൾ മനുഷ്യൻ അനുഭവിച്ചേ മതിയാകൂ. എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ വഴിയായി മനുഷ്യൻ പല നല്ല പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുന്നുണ്ടു്. ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങൾ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കാതെ വ്യക്തിജീവിതവും സാമൂഹ്യജീവിതവും ശരിയായി മുമ്പോട്ടു പോകുകയില്ല എന്നു് മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇങ്ങനെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ ഉപകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ചിലർ ഈ അനുഭവങ്ങൾകൊണ്ടും പഠിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണു് പരിതാപകരമായിട്ടുള്ളതു്! ലോകം ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങളിൽനിന്നും ഇപ്പോഴും വളരെ ദൂരെയാണു് നില കൊള്ളുന്നതു്.

ഒരു കഴുകൻ കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൂട്ടിൽനിന്നു പുറത്തു തള്ളുന്നതു് കുഞ്ഞുങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും അപരാധം ചെയ്തിട്ടല്ലല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നമുക്കുണ്ടാകുന്ന ചില പ്രയാസങ്ങൾ നമ്മുടെ കുറ്റംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതല്ല. അവയിൽ കൂടെയല്ലാതെ നമുക്കു വളരുവാനും ശക്തി പ്രാപിക്കുവാനും കഴിയുന്നതല്ല. പറക്കുന്നതു് അപകടകരമായിട്ടോ അനാവശ്യമായിട്ടോ ആ പക്ഷിക്കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു ആദ്യം തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ തള്ളപ്പക്ഷിക്കറിയാം പറക്കാൻ പഠിക്കാതെ പക്ഷികളുടെ സൗഭാഗ്യപൂർണ്ണതയിലേക്കു് ആ ചെറുപക്ഷികൾക്കു് വളരാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു്. ആ ഉദ്യമം എത്ര സാഹസമായി തോന്നിയാലും ചില ചില്ലറ പരുക്കുകൾ. പറ്റുമെന്നിരുന്നാൽ തന്നെയും പറന്നുനോക്കാതെ പറക്കാൻ പഠിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ലല്ലൊ. ജീവിതത്തിൽ നമുക്കു നേരിടുന്ന പല പ്രയാസങ്ങളും പ്രതിബന്ധങ്ങളും ദൈവദത്തമാണെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കണം. അവയിൽ ദൈവം നമ്മോടുകൂടെ ഉണ്ടു്. ദൈവാശ്രയത്തോടുകൂടി അവയെ തരണം ചെയ്‌വാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അവ നമ്മുടെ നന്മയ്ക്കായി വ്യാപരിക്കത്തക്കവണ്ണം ദൈവം അവയെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊള്ളും. ഈ വിശ്വാസം ഇല്ലാതാകുമ്പോളാണു് നാം ഭയാക്രാന്തരായി ഭവിക്കുന്നതു്. ദൈവത്തിന്റെ നിത്യഭുജങ്ങൾ, സുശക്തകരങ്ങൾ, യാതൊരനർത്ഥവും തട്ടാതെ നമ്മെ താങ്ങിക്കൊള്ളും.

പ്രയാസങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ക്ഷമ നശിക്കുകയും വിശ്വാസം ക്ഷയിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. എങ്ങനെയെങ്കിലും പ്രയാസങ്ങൾക്കു് ഒരവസാനം കാണുവാൻ നാം ഉറച്ചുശ്രമിക്കും. എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ നമ്മുടെ ശ്രമമെല്ലാം നിഷ്ഫലമായി തോന്നാം. നാം എന്തുചെയ്താലും നമ്മുടെ ദുരിതങ്ങൾക്കു് ഒരറുതി കാണാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നു വന്നേക്കാം. അങ്ങനെയുള്ള സമയങ്ങളിൽ നാം കൂടുതൽ ആത്മപരിശോധന നടത്തി ദൈവത്തോടു കൂടുതൽ അടുക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. ദൈവത്തിനു് ഇനിയും ചില പാഠങ്ങൾ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം; അല്ലെങ്കിൽ നമ്മോടു് ഉറ്റ ബന്ധമുള്ള പ്രിയപ്പെട്ടവരെ പഠിപ്പിക്കുവാനുണ്ടായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ദൈവം ഈ ദുരിതങ്ങൾ തുടരാൻ അനുവദിക്കയില്ല നിശ്ചയം. ദൈവത്തിന്റെ ശിക്ഷണം ഇപ്പോൾ നമുക്കു അസഹ്യമായി തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ അതുമൂലം ലഭിക്കുന്ന ആത്മീയഫലങ്ങൾക്കായി ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുവാൻ പിന്നീടു നമുക്കു കഴിയും. നാം ദുരിതങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതിനേക്കാൾ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു് ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ നമുക്കു സ്വഭാവസംസ്കാരവും ദൈവാശ്രയവും ഉണ്ടാകുന്നുവോ എന്നുള്ളതാണു്. സുഖാനുഭവമല്ല മനുഷ്യന്റെ സംതൃപ്തിയുടെയും സൗഭാഗ്യത്തിന്റെയും മാനദണ്ഡം; പ്രത്യുത, നാം ദൈവത്തോടു് എത്രമാത്രം അടുത്തു ജീവിക്കുന്നു എന്നുള്ളതും നമ്മുടെ ജീവിതം ദൈവം നമ്മെ ആക്കിയിരിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തു് ദൈവതിരുനാമമഹത്വത്തിനും മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രയോജനത്തിനും എത്രമാത്രം ഉതകുന്നു എന്നുള്ളതുമാണു്.

സമാധാനം” കൈവരുത്തുന്നതിനുള്ള പാതയിൽക്കൂടെ നാം പ്രയാണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നതാണു്.

“എന്റെ സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നേച്ചു പോകുന്നു; എന്റെ സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു.” കരുണാവാരിധിയായ ലോകരക്ഷകൻ തിരുവായ്മൊഴിഞ്ഞ മനോഹര വചനങ്ങളിലൊന്നാണിതു്.

ഇടയന്റെ പ്രഥമ സംഭാവനകളാണിതു്. ദൈവകൃപയാൽ ദുഃഖപൂർണ്ണമായ കാലം സാധാരണയായി ദിവസങ്ങളാൽ എണ്ണപ്പെടാവുന്ന തരത്തിൽ പരിമിതമാകുന്നു. സങ്കീർത്തനക്കാരിലൊരുവൻ വിലാപം രാത്രി മുഴുവൻ നീണ്ടുനിന്നാലും ആനന്ദം പ്രഭാതത്തിൽ ഉദിക്കുന്നു എന്നു് സ്വാനുഭവ വെളിച്ചത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വത്സരത്തിന്റെ പാതിയിലധികം മഴയാണെങ്കിൽ അവിടത്തെ കാലാവസ്ഥ ഊഹ്യമായിരിക്കുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടത്രേ വിശ്രമവും ഉന്മേഷവും ലഭ്യമാകുന്ന ഇടത്തേക്കു് അവൻ നമ്മെ നയിക്കുന്നതു്.

വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

യെശയ്യാ പ്രവാചകന്റെ പുസ്തകം (40—66)

ഫാദർ സി. എ. ഏബ്രഹാം എം. എ. ബി. ഡി. ബി. ലിററ് (ഓക്സൺ)

[യെശയ്യാ പ്രവാചകന്റെ പുസ്തകം രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. 1–39 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഇസ്രായേലിന്റെ ശത്രുവായിട്ടു് പറയുന്നതു് അസ്സീറിയൻ സാമ്രാജ്യത്തെയാണു്. 40–66 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഇസ്രായേലിന്റെ ശത്രു ബാബിലോൻ ആകുന്നു. പേർഷ്യൻ രാജാവായ സൈറസ് ബാബിലോണിനെ പരാജയപ്പെടുത്തുമെന്നും ഇസ്രായേലിനു് തന്മൂലം ആശ്വാസം ലഭിക്കുമെന്നും ഈ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പറയുന്നുണ്ടു്. 1–39 അദ്ധ്യായങ്ങളിലെ സംഭവങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു് ഏകദേശം 150 വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷമാണു് പേർഷ്യ ബാബിലോണിനെ കീഴടക്കിയതു്. 40–66 അദ്ധ്യായങ്ങൾ അപ്പോൾ എഴുതപ്പെട്ടതാണെന്നു് പല പണ്ഡിതന്മാരും വിചാരിക്കുകയും ഈ അദ്ധ്യായങ്ങൾ എഴുതിയ പ്രവാചകനെ ‘രണ്ടാം യെശയ്യാവു്’ എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

പരിശുദ്ധനും നീതി നടത്തുന്നവനുമായ ദൈവം പ്രകൃതിയുടെയും ചരിത്രത്തിന്റെയും കർത്താവാകുന്നു എന്നും, അത്ഭുതകരമായ വിധത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ ജനങ്ങളെ ദൈവം സ്വതന്ത്രരാക്കുമെന്നും ഉള്ളതാണു് രണ്ടാം യെശയ്യാവിന്റെ പ്രധാന ദൂതു്. ക്രിസ്തുമസ്സിനു മുമ്പുള്ള മാസത്തിൽ ഈ ചിന്തകൾ വളരെ പ്രസക്തങ്ങളാണു്.]

തിങ്കൾ—40: 1–11

ബാബിലോണിന്റെ അടിമത്വത്തിൽ നിന്നു് ഇസ്രായേലിനെ ദൈവം വിടുവിക്കാൻ സമയമായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള ആശ്വാസത്തിന്റെ ദൂതാണു് ഈ ഭാഗത്തു കാണുന്നതു്. യഹോവ യെരുശലേമിലേക്കു തിരിച്ചു വരാറായി എന്നും അവനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് എല്ലാവരും ഒരുങ്ങണമെന്നും പ്രവാചകൻ വിളിച്ചു പറയുന്നു. ഈ ലോകശക്തികൾ (ബാബിലോൺ പോലെയുള്ളവർ) പുല്ലും പൂവുംപോലെ നശിച്ചുപോകും. ദൈവത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ മാത്രം നിലനിൽക്കുന്നു.

യഹോവയുടെ മഹത്വം എല്ലാവരും കാണും, അവൻ ഇടയനെപ്പോലെ ജനങ്ങളെ മേയിക്കും.

പ്രവാചകൻ ഇസ്രായേൽക്കാരോടു് ഒരുങ്ങിയിരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെ

ട്ടതുപോലെ യോഹന്നാൻ സ്നാപകനും മിശിഹായെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് തന്റെ കേൾവിക്കാരെ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. ആധുനിക ലോകത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളാകുന്ന മരുഭൂമിയിൽക്കൂടെ കർത്താവിനുള്ള പാത നിരപ്പാക്കുകയാണ് ഇന്നു നമ്മുടെ ചുമതല.

"കർത്താവേ, നിന്റെ പ്രവാചകന്മാർക്കെന്നതുപോലെ നിന്നിലുള്ള പ്രത്യാശയും ഉറപ്പും ഞങ്ങൾക്കു തരികയും, മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്നെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതിനു ഞങ്ങൾ വഴി ഒരുക്കുന്നവരാവുകയും ചെയ്യണമെ"

* * *

ചൊവ്വാ—40: 12–26

അടിമത്വത്തിൽ നിന്നു് യഹോവ ഇസ്രായേലിനെ വിട്ടുവിക്കും എന്നുള്ളതു് അവർക്കു വിശ്വസിക്കുവാൻ എളുപ്പമായിരുന്നില്ല. ദൈവത്തിന്റെ അതുല്യ ശക്തിയാണു് ആ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം എന്നു് പ്രവാചകൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. സൃഷ്ടിയിൽ കൂടെ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയെപ്പററി ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്. വിഗ്രഹങ്ങളുമായി ജീവനുള്ള ദൈവത്തിനു സാമ്യമില്ല. ഈ ലോകത്തിന്റെ ശക്തികൾ ദൈവത്തിനു് നിസ്സാരമാകുന്നു എന്നു് ഇസ്രായേലിന്റെ പൂർവ്വ ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നുണ്ടു്. ആകാശത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങളെ ക്രമീകരിച്ചവൻ ഭൂമിയിലുള്ള ശക്തികളെയും ഭരിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയെപ്പററിയുള്ള എത്ര വലിയ ദർശനമാണു് പ്രവാചകനുള്ളതു്! ദൈവം ലോകചരിത്രത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നവനാകുന്നു. കണ്ണുകൾ മേലോട്ടുയർത്താതെയിരുന്നാൽ ഈ ഉറപ്പു നമുക്കു ലഭിക്കുകയില്ല. ദൈവസ്വഭാവത്തെപ്പററിയുള്ള അറിവാണു് സത്യമായ മതബോധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം.

"ദൈവമെ, നിന്റെ മഹത്വത്തെപ്പററിയുള്ള ബോധം ഞങ്ങൾക്കു വർദ്ധിപ്പിച്ചു തരണമെ. ഞങ്ങളുടെ ചിന്തകൾ ഈ ലോകത്തിൽ ഒതുങ്ങി നിൽക്കാതെയിരിക്കാൻ ഞങ്ങളുടെ കണ്ണുകളെ നിങ്കലേക്കുയർത്തണമെ."

* * *

ബുധൻ—40: 27–31

"ദൈവം സർവ്വശക്തനായിരിക്കാം. പക്ഷെ, എന്റെ കാര്യം ദൈവം ശ്രദ്ധിക്കുന്നുമില്ല, അറിയുന്നുമില്ല" എന്നു് ഇസ്രായേൽ വിചാരിച്ചു. ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു് ഒരിക്കലും അങ്ങനെയുള്ള നിരാശക്കു കാരണമില്ലെന്നു് പ്രവാചകൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ബാബിലോണിനേക്കാൾ ശക്തി കുറഞ്ഞ ഇസ്രായേലിനു ദൈവം പുതിയ ജീവനെ നൽകും എന്നുള്ളതാണു് പ്രവാചകന്റെ ഉറപ്പു്. ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കാത്തവരുടെ ശക്തി എത്ര വല്യതായാലും അവർ തളർന്നു പോകും. സ്വന്ത ശക്തിയിൽ ആശ്രയിക്കാതെ ദൈവത്തിൽ ശരണപ്പെടുന്നവൻ എത്ര ബലഹീനനായിരുന്നാലും അവനു പുതിയ ശക്തി ലഭിക്കും.

പരാജയവും നിരാശയും എല്ലാവശത്തും നിഴലിക്കുമ്പോൾ ദൈവശക്തിയിലും കൃപയിലും ദൃഷ്ടികൾ പതിച്ചിരിക്കുന്നവർ വീണു പോവുകയില്ല. ദൈവത്തിന്റെ ഉത്തമസഖിത്വത്തിൽദിവസവും ജീവനെ പുതുക്കുന്നതാണു് ക്രിസ്തീയ അനുഭവം.

"കർത്താവെ, തളർന്നു പോകാതെ ഓടുകയും ക്ഷീണിച്ചു പോകാതെ നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു് നിന്നെ കാത്തിരുന്നു് ശക്തി പ്രാപിക്കുവാൻ ഞങ്ങളെ നീ കൂടുതലായി പഠിപ്പിക്കണമെ."

* * *

വ്യാഴം 41: 8—20

കരുണയും സ്നേഹവും നിറഞ്ഞ ആശ്വാസവചനങ്ങളാണു് ഇവിടെ കാണുന്നതു്. അബ്രഹാമിനെ ദൈവം വിളിച്ചനാൾ മുതൽ ഇസ്രായേലിനെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേകജനമായി ദൈവം കരുതുകയും കാത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്തു. പ്രബലന്മാരായ ശത്രുക്കൾ ഇസ്രായേലിനെ പുഴപോലെ അഗണ്യമാക്കിയാലും യഹോവയുടെ കൈയു് അവരെ താങ്ങിക്കൊള്ളുമെന്നു പ്രവാചകൻ ഉറപ്പുപറയുന്നു. വെള്ളത്തിനു ദാഹിക്കുന്ന നിസ്സഹായരായ മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ഇസ്രായേൽ അടിമത്വത്തിൽ കഴിയുന്നു എങ്കിലും യഹോവ അവരെ വിട്ടുവിക്കുകയും നയിക്കുകയുംചെയ്യും.

കഷ്ടതകളും ഞെരുക്കങ്ങളും ദൈവം നമ്മെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ അടയാളമായി വിചാരിക്കുന്നതു തെററാകുന്നു. 'ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെയുണ്ടു്" എന്നുള്ള ഉറപ്പു് എല്ലായ്പ്പോഴും നമുക്കുള്ളതാണു്. അബ്രഹാമിനെപ്പോലെ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായിരിക്കാൻ ദൈവം നമ്മെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു.

നമുക്കുവേണ്ടിയുള്ള സ്നേഹംമൂലം ക്രിസ്തു നമുക്കായിട്ടു മരിച്ചു. അവനുവേണ്ടി, അവനോടുകൂടെ നാം ജീവിക്കുമോ?

"ദൈവമെ, ഞങ്ങളെ സഹായിക്കണമേ."

* * * *

വെള്ളി 42: 1—12

യെശയ്യാവു് 40—66 അദ്ധ്യായങ്ങളിലെ ഒരുപ്രത്യേക വിശിഷ്ടത 'യഹോവയുടെ ദാസനെ'പ്പററിയുള്ള കീർത്തനങ്ങളാണു്. ഇന്നത്തെ ഭാഗത്തു് ആദ്യത്തെ നാലുവാക്യങ്ങളിൽ കർത്താവിന്റെ ദാസന്റെ സ്വഭാവം വർണ്ണിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ കീർത്തനം കാണുന്നു.

ലോകത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം നിറവേററുന്നതിനായി അയക്കപ്പെടുന്നവനാണു് യഹോവയുടെ ദാസൻ. ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ഇസ്രായേൽ ജനതയെ പൊതുവെ ദാസൻ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മററു ചില ഭാഗങ്ങളിൽ ഒരു വ്യക്തിയെ ആണു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. യഹോവയുടെ ദാസന്റെ സ്വഭാവങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി കാണുന്നതു് നമ്മുടെ കർത്താവിലാണു്. ലോകം ബഹുമാനിക്കാൻ പഠിച്ചിരുന്നതിൽനിന്നു് എത്ര വ്യത്യസ്തമായ സ്വഭാവമാണു് ദൈവദാസന്റേതായി പ്രവാചകൻ വർണ്ണിക്കുന്നതു്.

നമുക്കോരോരുത്തക്കുമുള്ള വിളി കർത്താവിന്റെ ദാസന്മാരായിരിക്കുന്നതിനാണു്. കർത്താവിന്റെ സ്വഭാവം തന്നെയാണു നമുക്കും മാർഗ്ഗദർശകമായിരിക്കേണ്ടതു്.

"കർത്താവെ, താഴ്മയുള്ളതും താണവരെ സ്നേഹിക്കുന്നതുമായ സ്വഭാവമുള്ള ദാസന്മാരായി ഞങ്ങളെ നീ വളർത്തണമേ."

* * * *

ശനി 43: 1—13

എല്ലാക്കാലത്തുമുള്ള ദൈവജനങ്ങൾക്കു് ആശ്വാസവും ഉറപ്പും നൽകിയിട്ടുള്ള വാക്യങ്ങളാണു് ഇവ. ഇസ്രായേലിനെ വിട്ടുവിക്കുന്നതിനുള്ള കാലം സമീപിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നു പ്രവാചകൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ അനേകപ്രാവശ്യം യഹോവ അവരെ സംരക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഏററവും ഇരുളടഞ്ഞ സന്ദർഭങ്ങളിൽപോലും യഹോവ അവരെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല; ഉപേക്ഷിക്കുകയുമില്ല.

ലോകത്തിന്റെ സ്ഥിതിയെയും സഭയുടെ അവസ്ഥയെയും പററി വിചാരിച്ചു നിരാശപ്പെടുന്ന മനസ്സുകൾക്കു് ഇവിടെ ഒരു പുതു ലഭിക്കുന്നുണ്ടു്. മനുഷ്യന്റെ പാപംമൂലം ദൈവോദ്ദേശങ്ങൾക്കു പ്രതിബന്ധങ്ങൾ വരാം. എന്നാലും ദൈവത്തിന്റെ കർത്തൃത്വത്തിൻ കീഴിലാണു സകലവും എന്നുള്ള ഉറപ്പാണു് നമുക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു്.

"കർത്താവേ, കൂരിരുൾ താഴ്‌വരയിലും നീ ഞങ്ങളോടുകൂടെയുണ്ടെന്നുള്ള ബോധം ഞങ്ങൾക്കു നീ തരണമെ."

* * * *

ആത്മാക്കളെ ശോധനചെയ്‌വിൻ

(എം. ററി.)

ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ആരംഭം മുതൽ ഇന്നുവരെ അതിനു് എതിരിടേണ്ടി വന്നിട്ടുള്ള ഏററവും വലിയ ശത്രുക്കളിൽ ഒന്നു് വേദവിപരീതമാണു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തെ പാഷണ്ഡോപദേശങ്ങളുമായി കൂട്ടിക്കുഴച്ചു അവരവർക്കിഷ്ടമുള്ള സ്വന്ത സുവിശേഷം സൃഷ്ടിച്ചു്. ക്രിസ്ത്യാനികളെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽനിന്നു് വ്യതിചലിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കള്ളപ്രവാചകന്മാർ അന്നത്തെപ്പോലെ ഇന്നുമുണ്ടു്. ആദിമ സഭ അവരുടെ ദുരുപദേശങ്ങളെ എത്ര ശക്തിയായി എതിർത്തു എന്നതിനു പുതിയ നിയമത്തിലുള്ള അപ്പോസ്തോല ലേഖനങ്ങൾ തന്നെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ടു്. വിശുദ്ധ യോഹന്നാന്റെ ഒന്നും രണ്ടും ലേഖനങ്ങൾ പ്രധാനമായി ഈ ഉദ്ദേശത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണു്.

ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം ചിലരുടെ വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ചു് കോട്ടിമാട്ടാവുന്നതല്ല. അതിനു ചരിത്രപരമായ ഒരു ആരംഭ[illegible] അടിസ്ഥാനവുമുണ്ടു്—യേശുക്രിസ്തുവിൽ ദൈവം മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തു എന്ന ചരിത്ര സംഭവം തന്നെ. യേശുക്രിസ്തുവിനെയും തന്റെ ഉപദേശത്തെയും സ്വീകരിച്ചതു് അന്യോന്യം ബന്ധമില്ലാതിരുന്ന വ്യക്തികളല്ല; പ്രത്യുത, പ്രത്യേകം കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ട ഒരു സമൂഹം അല്ലെങ്കിൽ സഭയാണു്. ആ സഭയിൽനിന്നു് ദൈവനിശ്വാസീയമായി രൂപം പ്രാപിച്ച തിരുവെഴുത്തുകളും വിശ്വാസത്തിനു പാരമ്പര്യങ്ങളും അന്നുമുതൽ സ്ഥിതിനിദാനമായി ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഈ തിരുവെഴുത്തുകൾക്കും പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കും ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നു് അന്യമായ ഒരു സ്വയം പര്യാപ്തതയില്ല. അവ ക്രിസ്തുവിലേക്കുള്ള ചൂണ്ടു പലകകൾമാത്രം. ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം എന്നും സജീവനായ ക്രിസ്തുതന്നെയാണു്. അതുകൊണ്ടു് അവരവർ സങ്കല്പിക്കുന്ന രൂപത്തിലുള്ള ഒരു ക്രിസ്തുവിനെ ആധാരമാക്കി സഭകൾ സ്ഥാപിക്കാമെന്നോ വിശ്വാസ സംഹിതകൾ രൂപവൽക്കരിക്കാമെന്നോ അർത്ഥമില്ല. ദൈവം ജഡം ധരിച്ചു് മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തു എന്ന ചരിത്രസംഭവത്തിനു ഒരു നിത്യ പ്രാധാന്യമുള്ളതുപോലെ തന്നെ, ആ ദിവ്യ വെളിപാടിനെ സ്വീകരിച്ച സഭയുടെ ആദി മുതലുള്ള അനുഭവ സാക്ഷ്യത്തിനും പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കും ദൈവ നിയോഗത്താൽ സഭാജീവിതത്തിൽ രൂപമെടുത്ത തിരുവെഴുത്തുകൾക്കും ഒരു നിത്യ പ്രാധാന്യമുണ്ടു്. അവയിൽനിന്നുവ്യതിചലിച്ച സൈരവിഹാരം ചെയ്യുന്ന ദുരുപദേഷ്ടാക്കളെ ശോധന ചെയ്തു് തിരസ്കരിക്കേണ്ടതു് ഒന്നാം ശതകത്തിലെന്നപോലെ ഇന്നും ആവശ്യമാണു്.

നമ്മുടെ കേരളക്കരയെപ്പററി മാത്രം ചിന്തിച്ചാൽ മേൽ വിവരിച്ച തരത്തിലുള്ള പാഷണ്ഡോപദേശക്കാർ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞു ധാരാളമായി വേല ചെയ്യുന്ന ഒരു വയലാണിതു്. ചന്തസ്ഥലങ്ങളിലും വഴിക്കവലകളിലും വീറോടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നവരിൽ ചിലർ ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവരാണു്.

സദുപദേശങ്ങൾ നൽകുവാനും പ്രാർത്ഥന നടത്തുവാനും പുസ്തകവില്പനക്കുമായി ഭവനങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്ന സ്വമേധാ സുവിശേഷകന്മാരിലും ഇക്കൂട്ടർ വിരളമല്ല. ഈ പ്രവർത്തകരിൽ സ്ത്രീകളും ഉൾപ്പെടുന്നു. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു ഭവനങ്ങളിൽ കയറി ഇറങ്ങി പറയത്തക്ക വേദപുസ്തകജ്ഞാനമോ വിദ്യാഭ്യാസമോ ഇല്ലാത്ത സ്ത്രീജനങ്ങളെ പാട്ടിലാക്കി സ്വാഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുക ഇവരുടെ നിത്യത്തൊഴിലാണു്. അഭിമുഖസംഭാഷണം വഴിയായും ലഘുലേഖകൾ വഴിയായും ഈ'സുവിശേഷകന്മാർ' പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന ദുരുപദേശങ്ങൾക്കും നമ്മുടെ സാധാരണ ജനങ്ങൾ ഇരയായിത്തീരുന്നതു പരിതാപകരമാണു്.

ഇവരിൽ രണ്ടുമൂന്നു വകുപ്പുകാരെക്കുറിച്ചു് പൊതുവായിട്ടെങ്കിലും ചില കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ സഭാംഗങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. അവരേക്കുറിച്ചു അവഹേളനാപരമായിട്ടോ പുച്ഛമായിട്ടോ എന്തെങ്കിലും പറയണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശം ഈ ലേഖകനില്ല. എന്നാൽ അവർ പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളും ആചാരങ്ങളും സഭയുടെ വിശ്വാസത്തിനു് യോജിച്ചവയല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അജ്ഞതമൂലം സഭാംഗങ്ങൾ അവരുടെ സ്വാധീനത്തിൽ അകപ്പെട്ടുപോകാതിരിപ്പാൻ ചുരുക്കമായി ചില കാര്യങ്ങൾ പറയണമെന്നേ ഉദ്ദേശമുള്ളു.

Jehovah's witnesses (യഹോവായുടെ സാക്ഷികൾ). ഇവർക്കു റസ്സലുകാരെന്നും പേരുണ്ടു്. ഇവരെക്കുറിച്ചു് ഒന്നാമതായി മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള കാര്യം ഇവർ ക്രിസ്ത്യാനികളേയല്ല എന്നുള്ളതാണു്. ക്രിസ്ത്യാനികളുമായി ഒരുമിച്ചു ചേർന്നു പ്രാർത്ഥിപ്പാനും മററും അവരുടെ സംഘടന അവരെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. 78 വർഷം മുമ്പു് (1878-ൽ) അമേരിക്കയിൽ റസ്സൽ എന്ന പേരായ ഒരാളാണു് ഈ സംഘം സ്ഥാപിച്ചതു്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവു് 1874-ൽ അദൃശ്യമായി സംഭവിച്ചു എന്നു് റസ്സൽ പഠിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം 1916-ൽ മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തതു് റതർഫോർഡ് (Rutherford) എന്ന ഒരു അഭിഭാഷകനായിരുന്നു. യഹോവായുടെ സാക്ഷികൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന ചില പ്രധാന കാര്യങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവയാണു്.

(1) യേശുക്രിസ്തു ദൈവമല്ല. അദ്ദേഹം ഒരു മഹാത്മാവു് ആയിരുന്നു (a great spirit)—ഒരു പുസ്തകത്തിൽ മിഖായേൽ മാലാഖാ ആയിരുന്നെന്നു പറയുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മരണശേഷം അദ്ദേഹത്തെ ദൈവം ഒരു ദൈവികസൃഷ്ടിയാക്കി; എങ്കിലും സൃഷ്ടിയാണു്, ദൈവമല്ല. (2) അവർ ത്രിത്വത്തെ നിഷേധിക്കുന്നു. ദൈവത്തെ യഹൂദന്മാർ അറിഞ്ഞതുപോലെ ന്യായാധിപനായ യഹോവ ആയിട്ടുമാത്രമാണു് അവർ അറിയുന്നതു്. (3) ലോകത്തിലുള്ള ആളുകളെ അവർ രണ്ടായി ഭാഗിക്കുന്നു. ഒരു ഭാഗം സാത്താന്റെ സംഘ

ടനയാണ്. എല്ലാ ക്രൈസ്തവസഭാവിഭാഗങ്ങളും, ദേശീയ ഗവൺമെന്റുകളും റതർഫോർഡിന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കാത്ത ക്രിസ്ത്യാനികളും ഈ വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. മറ്റേ വിഭാഗം യഹോവായുടെ സാക്ഷികളാണ്. മനുഷ്യകുലത്തിൽനിന്നും ആകെ 144,000 ആത്മാക്കൾ മാത്രമേ രക്ഷിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. ഇവരിൽതന്നെ ഭൂരിഭാഗം മരിച്ചു മഹത്വത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് ഈ തലമുറയിലും വരുവാനുള്ള തലമുറകളിലും വളരെ കുറച്ചുപേർ മാത്രമേ രക്ഷിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. ബാക്കിയുള്ളവരെല്ലാം നശിച്ചുപോകും. (4) യേശുക്രിസ്തു 1914-ൽ വീണ്ടും വന്നു. (ഇതു റതർഫോർഡ് തെരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു പുതിയ തീയതിയാണ്. (5) മരണശേഷം നരകമെന്നോ പറുദീസായെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. മരിച്ചവർ ബോധരഹിതമായ ഒരവസ്ഥയിലേക്കു പോകുന്നു. സഹസ്രാബ്ദവാഴ്ചക്കായി യേശുക്രിസ്തു വീണ്ടും വരുമ്പോൾ അവരിൽ ചിലർ (144,000 പേർ മാത്രം) നിദ്രയിൽനിന്നു് ഉണരും. ശേഷമുള്ളവർ നശിക്കും.

ഇതുപോലെയുള്ള സർവ്വാബദ്ധങ്ങൾ ക്രിസ്തീയവിശ്വാസം അല്പമായിട്ടെങ്കിലും അറിയാവുന്നവരുടെ ഇടയിൽ വിലപ്പോകുകയില്ല. എങ്കിലും സാധുക്കളായ ചിലർ അവരുടെ ദുരുപദേശങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ടുപോകുന്നുണ്ട്. അവരുടെ വിജയത്തിന്റെ ഒരു രഹസ്യം അവർ ആളുകളെ സമീപിക്കുന്ന രീതിയാണ്. ഭവനങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിലും മറ്റും അവർ ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്നുള്ള ഭാവത്തിലും വേദപുസ്തകപഠനത്തിൽ സഹോദരക്രിസ്ത്യാനികളെ സഹായിക്കുവാനെന്ന ഭാവത്തിലുമാണ് ആളുകളെ സമീപിക്കുന്നത്. ആരംഭത്തിൽ അവരുടെ യഥാർത്ഥ നിറം പുറത്തു കാണിക്കാതെ കഴിക്കുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം അവർക്കുണ്ട്. എന്നാൽ അവരുടെ വിജയത്തിനുള്ള പ്രധാനകാരണം വേദപുസ്തകസംബന്ധമായും വിശ്വാസപരമായും ഉള്ള നമ്മുടെ സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ അജ്ഞതയാണ്.

Seventh-Day Adventists.

Mrs. Ellen G. White എന്ന മദാമ്മയാണ് ഈ വകുപ്പിന്റെ സ്ഥാപിക. ഇവർ യഹോവായുടെ സാക്ഷികളെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ ക്രിസ്തീയതത്വങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നവരാണ്. ഇവർക്കുള്ള പ്രത്യേകത ഇവർ ഇപ്പോഴും യഹൂദനുകത്തിൻ കീഴിൽ നിലകൊള്ളുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. ക്രിസ്തുവിലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഇവർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. മോശയുടെ ന്യായപ്രമാണമനുസരിച്ച് ചില മൃഗങ്ങളുടെ മാംസം വർജ്ജിക്കുകയും യഹൂദന്മാരെപ്പോലെ ശനിയാഴ്ച ദിവസം ശാബതാചരിക്കുകയും മറ്റുമാണ് ഇവരുടെ പ്രത്യേകതകൾ. കർത്താവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിനേക്കുറിച്ച് ഇവർക്കും വിചിത്രമായ ചില വിശ്വാസങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇപ്പോൾ കർത്താവു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടിയവരുടെ രേഖകൾ പരിശോധിച്ചു തിട്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണ്! ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകവും വെളിപാട് പുസ്തകവും ആസ്പദമാക്കി കർത്താവിന്റെ വരവിന്റെ ആണ്ടും തീയതിയും കണക്കുകൂട്ടി കണ്ടുപിടിക്കുകയാണ് ഇവരുടെ വേദപുസ്തകപഠനത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ലക്ഷ്യം. ഇപ്രകാരമുള്ള വഴിപിഴച്ച വേദപുസ്തക വ്യാഖ്യാനം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു യോജിച്ചതോ ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സിനു യോജിച്ചതോ അല്ലെന്നുമാത്രം പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. "ആ നാളും നാഴികയും സംബന്ധിച്ചോ എന്റെ പിതാവു മാത്രമല്ലാതെ ആരും, സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാരും പുത്രനുംകൂടെ അറിയുന്നില്ല," എന്നാണല്ലോ നമ്മുടെ കർത്താവു പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. (മത്തായി 24:36) "നിങ്ങളുടെ കർത്താവു ഏതു ദിവസത്തിൽ വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയായ്കകൊണ്ട് ഉണർന്നിരിപ്പിൻ" എന്നുള്ള കർത്താവിന്റെ ഉൽബോധനം ശ്രവിച്ചു തൃപ്തിപ്പെടുകയാണ് ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ കർത്തവ്യം. യേശുക്രിസ്തുവിനേക്കാൾ ബുദ്ധിമാന്മാരാകാനുള്ള ശ്രമം ബുദ്ധിയല്ല.

Voice of Prophecy എന്ന പേരിലും മറ്റും വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ചില Correspondence Courses ഇവർ നടത്തുന്നുണ്ട്. സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന എന്തും സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയുള്ളവരാണ് പലരും. വിഷം കലർന്ന ആഹാരം ആസ്വാദ്യകരമായി തോന്നിയാലും സ്വീകാര്യമല്ലല്ലോ. സൗജന്യമായി തപാൽ മാർഗ്ഗം വന്നു ചേരുന്ന ഈ വേദപഠന പദ്ധതികളും മാസികകളും നിഷേധിക്കുവാനുള്ള അറിവോ നിർദ്ദേശമോ ലഭിക്കായ്കയാൽ നമ്മുടെ അനേകം വിദ്യാർത്ഥികളും ചില പുരോഹിതന്മാർപോലും ഇവയെ സ്വീകരിക്കുവാനിടയാകുന്നുണ്ട്. തങ്ങൾ മാത്രമാണ് വേദപുസ്തകത്തിൽ ശരിയായി വിശ്വസിക്കുന്നവരെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന ഇക്കൂട്ടർ വേദപുസ്തകത്തിനു സത്യവിരുദ്ധമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി അനേകരെ വഴിതെറ്റിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കയാണെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ഇനിയെങ്കിലും നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

Pentecostals—പെന്തിക്കൊസ്തുകാർ മേൽപ്രസ്താവിച്ച രണ്ടുകൂട്ടരെയും കാൾ അധികമായി നമ്മുടെനാട്ടിൽ കാണപ്പെടുന്ന ഒരു വിഭാഗക്കാരാണ്. സാധുക്കളായ ആളുകളെ കൂടുതലായി ആകർഷിക്കുന്നതും അവരാണ്. ആളുകളുടെ വികാരങ്ങളെ തട്ടിയുണർത്തി അവരെ ആവേശഭരിതരാക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള പ്രസംഗങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളുമാണ് അവരുടേതു. അവരൊഴിച്ചു മറ്റാരും യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനികളല്ലെന്നാണ് അവരുടെ വാദം. കാരണം, ക്രിസ്തീയ പൂർണ്ണതയുടെ അനുഭവത്തിന്നു് അവർക്കുള്ളതുപോലെയുള്ള മറുഭാഷാവരം അത്യന്താപേക്ഷിതമായി അവർ കരുതുന്നു. ഈ മറുഭാഷാവരം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും അന്യഭാഷയിൽ സംസാരിക്കാനുള്ള കഴിവല്ല മറുഭാഷ എന്നു പറയുന്നത്. ലോകത്തിൽ സംസാരിക്കപ്പെടുന്ന ഏതെങ്കിലും ഭാഷയുമല്ല അതു്. വികാരാധീനരായ ചില മനുഷ്യർ ബോധമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ചില ശബ്ദങ്ങളെയാണ് മറുഭാഷ എന്നു പറയുന്നത്. അതു സാധാരണക്കാർക്കു് ആർക്കും മനസ്സിലാക്കുവാനും കഴിവില്ല. പുതിയ നിയമത്തിൽ മറുഭാഷയെക്കുറിച്ചു പലയിടത്തും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പെന്തിക്കൊസ്തി ദിവസം ശിഷ്യന്മാർ മറുഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചതായി നാം വായിക്കുന്നുണ്ട്. പൗലൂസ് അപ്പോസ്തോലനു മറുഭാഷാവരമുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതു വാസ്തവമാണ്. എന്നാൽ അപ്പോസ്തോലൻ തന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ മറുഭാഷക്കു വലിയ പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അതിന്റെ പ്രയോഗത്തെ തടയുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. (1 കോരിന്ത്യർ 12:28–30 1 കോരിന്ത്യർ 14-ാം അദ്ധ്യായം) മറുഭാഷ ആദിമ സഭയിൽ പല ക്രമക്കേടുകൾക്കും കുഴപ്പത്തിനും ഇടയാക്കി എന്നുള്ളതു് ഈ വേദഭാഗങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. വിശുദ്ധ പൗലൂസ് പ്രസംഗത്തിനുള്ളവരം മറുഭാഷാവരത്തേക്കാൾ വളരെ ഉപരിയാണെന്നും സ്നേഹം മുതലായ ആത്മാവിന്റെ ഫലങ്ങൾ അവയിലൊക്കെ ഉപരിയാണെന്നും ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മറുഭാഷാവരം ക്രിസ്തീയ പൂർണ്ണതക്കു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു പൗലൂസ് അപ്പോസ്തലനോ മറ്റാരെങ്കിലുമോ കരുതിയതായി വേദപുസ്തകം പറയുന്നില്ല.

പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടു പെന്തിക്കോസ്തുകാർ മറുഭാഷക്കു പ്രഥമസ്ഥാനം നൽകുന്നു? മറുഭാഷ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവർ ഇല്ലാത്ത സഭയിൽ മറുഭാഷ സംസാരിക്കരുതെന്ന് അപ്പോസ്തലൻ ഉൽബോധിപ്പിച്ചിരിക്കെ പെന്തിക്കോസ്തുകാരുടെ യോഗങ്ങളിൽ മറുഭാഷ സംസാരിക്കാൻ അവർ എന്തുകൊണ്ടു സാധുക്കളായ ജനങ്ങളെ അനുവദിക്കുകയും പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു? ക്രിസ്തീയ പൂർണ്ണതയ്ക്കു മറുഭാഷ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു ധരിച്ചുവശായിട്ടുള്ള ഈ സാധുക്കൾ വികാരക്ഷോഭം ഉളവാക്കി ആ അനുഭവത്തിനായി കാത്തിരിക്കയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വ്യാപാരമായി അവർ പരിഗണിക്കുന്ന ഈ മാനസിക വിളയാട്ടങ്ങൾ മിക്കവാറും ദൈവത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുകയോ ദൈവത്തിലേക്കു നയിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന അനുഭവങ്ങളല്ലെന്ന് മറുഭാഷാവരമുണ്ടെന്നു പറയുന്ന പലരുടേയും സാധാരണജീവിതത്തിന്റെ സാന്മാർഗ്ഗിക നിലവാരവും യഥാർത്ഥ ആത്മാവിന്റെ ഫലങ്ങളുടെ അഭാവവും സാക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്.

പെന്തിക്കോസ്തുകാർ ആത്മാർത്ഥമായി ആത്മീയ അനുഭവങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നവരെന്ന നിലയിൽ ആദരണീയരായി തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ അവർ അനുകമ്പയാണ് കൂടുതൽ അർഹിക്കുന്നത്. അവരുടെ ആത്മീയ ദാഹം ശമിപ്പിക്കുവാൻ തെറ്റായ മാർഗ്ഗങ്ങളാണ് അവർ അവലംബിക്കുന്നത്. അവരുടെ പ്രധാനലക്ഷ്യം ക്രൈസ്തവസഭാംഗങ്ങളെ മനസ്സുതിരിച്ച് അവരുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചേർക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. അല്ലാതെ പുറജാതികളെ ക്രിസ്തുവിലേയ്ക്കു ആകർഷിക്കുന്നതിലോ ത്യാഗപരമായ സേവനത്തിലോ അവർക്കു് അത്ര തന്നെ താല്പര്യമില്ല.

അതുകൊണ്ടു ക്രൈസ്തവ സഭാംഗങ്ങൾ അവരുടെ വലയിൽ വീഴാതിരിക്കാൻ സൂക്ഷിക്കണം. സഭ അംഗീകരിക്കാത്ത 'സുവിശേഷവും' വഹിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നവരുമായി മതപരമായ സംഭാഷണത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയോ അവരുടെ ഉപദേശവും പ്രസംഗവും ശ്രദ്ധിക്കയോ ചെയ്യുകയില്ലെന്നുള്ള ഒരു പൊതുപ്രമാണം നമ്മുടെ സഭാംഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

നമ്മുടെ സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു് ആത്മീയമായ ഉത്തേജനവും സംതൃപ്തിയും ലഭിക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ സഭയിൽ വളരെ കുറവായതുകൊണ്ടും കൂടിയാണ് അവർ പെന്തിക്കൊസ്തുകാരുടെയും മറ്റും പിറകെ പോകുന്നതെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം നാം വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിനും പാരമ്പര്യത്തിനും അനുരൂപമായ ആത്മീയ ഉണർവ്വ് നമ്മുടെ ഇടവകകളിലും നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലും കൂടുതലായിട്ടുണ്ടാകുവാൻ സഭ ഉണർന്നു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വേദവിപരീതങ്ങളെ തടയുവാനുള്ള ഉത്തമ മാർഗ്ഗം നമ്മുടെ ജനങ്ങളെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുകയാണ്.

False Shepherds എന്ന പേരിൽ C. L. S. പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ള 3 ലഘുലേഖകളും (വില 1/2 അണ വീതം മാത്രം) Prove the Spirits എന്ന ചെറു പുസ്തകവും ഈ വിഷയത്തേക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ അറിവാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവർക്കു സഹായകരമായിരിക്കും. (Address C. L. S. Bookshop, തിരുവല്ല.)

Rs As P

In a few months, that heading will start to disappear from account books in India, and the new, simpler, accounting by rupees and *naya paisa* will begin. The change will no doubt be greeted with mixed feelings-some will mourn the passing of an immemorial system, which has an individuality of its own, in favour of a more rational, but less distinctive currency; others will hail it as a further step forward in the process of making life easier and less complicated, and as bringing heaven one stage nearer to earth. And, no doubt, already there are people p'anning how they can make a profit on the change over, and others looking forward with some apprehension to the unknown, and wondering how much they are going to lose by it.

Unchanging Principles

But whatever be the units of currency employed in a country' there are certain moral principles involved in the use of money, and it is of those that we wish to write here; they are applicable to dollars and rupees, pounds and roubles annas and *naya paisa* alike.

The possession of money gives a certain power to its holder; with it, he can buy what is necessary for his family and himself, he can pay others to work for him, and can give gifts to people whom he desires to help or, to whom he desires to shew his friendship. But money can also be used for wrong purposes, for bringing others to shew him favour, for buying all sorts of luxuries far beyond what is reasonable, or for bringing about the downfall of the others

The fundamental principle, on which all else depends; is that money, like any other form of property, is a trust from God, and men and women are not ultimately the possessors of that money, but only stewards for the true owner God. And, as St Paul says (I Corinthians 4.2), *it is required in stewards that a man be found faithful*. How then are we to seek to be faithful in our dealing with God's money?

Prompt Payment

How often do we hear of cases where a debtor, though perfectly well able to pay his debt, and not disputing it in any way, yet delays his payment over and over again, taking advantage, it may be, of the inferior social status of his creditor, and presuming on his unwillingness to go to law over the matter. If there is a genuine dispute about the amount of the debt, or if, after incurring it the debtor through on fault of his own, finds himself unable to pay it (e g. if his house has been burnt down with all his valuables inside it), then there is nothing dishonest in a reasonable delay in making payment but when it is sheer reluctance to part with money, it is something that is strongly condemned by God. *Behold*, writes St James (5.4), *the hire of the labourers who mowed your fields, which is of you kept back by fraud, crieth out; and the criesof them that reaped have*

M. Reg: No. 5286 Licence No. 498

ചർച്ചുവീക്കിലി

entered into the ears of the Lord of Hosts.

It is not only delay in the payment of wages that is wicked, but in the payment of other debts as well, particularly when the creditor is a poorer man than the debtor. And it is not merely a matter between two men, but God also is interested, and sees how we treat our neighbours, and so how we deserve to be treated ourselves.

Trustees

Christian law says that any money given in deposit can only be used for the purposes for which it is given. If a man deposits money with a bank, the bank is entitled to use the money in the ordinary course of its business, and make a profit by its use, provided that it pays back the amount when it is due. But often money is deposited with a person as a trustee for a particular purpose, even though that exact word may not always be used. Then that money may be used only for that purpose, and any other use of it is a breach of trust.

It often happens that people collect money for some charitable purpose; if that money is in their possession it is very wrong for them to use it for their own purposes, even if they fully intend to pay it back. And, of curse, for the treasurer of any organization to retain any of that organization's funds in his own possession or control after he has ceased to be treasurer is quite wrong, and dishonest (though not quite so dishonest as spending the money for himself and not being able to pay it back).

The English law relating to Trustees lays down very clearly how careful they are to be in their dealings with trust property, and if by their negligence any loss occurs, they are to make that loss good at their own expense. Suppose a man is given a sum of money on trust to invest it in Government stock and to pay the interest to some other person. If instead of investing it, he uses the money for gambling, and loses it he must make good the loses; that is obvious enough. But if he wins, not only the capital sum and the interest which would have been earned if it had been properly invested, but the winnings of the gambling also are to be paid over to the benefit of the trust. The money did not belong absolutely to the trustee, and he only held it on certain conditions; so it is not right for him to make any private profit out of the trust money. This expresses the true Christian principle.

Character

The way in which a man deals with money, whether his own or other peoples, is a reliable index of his character. Jesus Christ said, *"Ye cannot serve God and, mammon"* (Luke 16.13) *mammon* is an Aramaic word meaning 'wealth is to be our master or our servant; if the latter, then it can be a great help to us in our service of God and our neighbour. But if we let it become our master, seeking always how we may increase our wealth, seeking always how we may use our wealth for our own selfish purposes, then it will effectively kill our service of God. To take reasonable care of our money, and to work for a living is right and proper; if most people neglect that, then they are guilty of not using the gifts that God has given them.

If we use the wealth that God has given us whether it be little or much, for His glory and the benefit of our fellowmen, then we may hope to her His voice, *"Well done, good and faithful over a few things, I will set thee over many things; enter thou into the joy of thy Lord"* (Matthew 25.21). Religion is not purely a thing of the spirit, but of the whole life, and not least should we see that it governs our finances. [*The Epiphany*]

ദി ബാങ്ക് ഓഫ് ന്യൂ ഇൻഡ്യാ ക്ലിപ്തം,

H. O. തിരുവനന്തപുരം

ചെയർമാൻ—മി: കെ. ജോർജ്ജ് ബി. എ.

ശാഖകൾ

ആലപ്പുഴ	കോട്ടയം	പുനലൂർ
ആലുവാ	കോഴഞ്ചേരി	തിരുവല്ലാ
ചാത്തന്നൂർ	കുമ്പനാട്ട്	തിരുവനന്തപുരം
ചെങ്ങന്നൂർ	പന്തളം	വക്കം (കടയ്ക്കാവൂർ)
ചിറയിൻകീഴ്	പത്തനംതിട്ട	വെണ്ണിക്കുളം
എറണാകുളം	പെരുമ്പാവൂർ	

കെ. ഇ. ചെറിയാൻ
ജനറൽ മാനേജർ.

ചർച്ചുവീക്കിലി വരിസംഖ്യ

എപ്പോഴും മുൻകൂർ

	രൂ.	ണ.	സ.
ഒരു വർഷത്തേക്ക്	6	0	0
6 മാസത്തേക്ക്	3	0	0
ഒററപ്രതി	0	2	0
ഇൻഡ്യക്കു വെളിയിൽ	8	0	0

മാനേജർ,
ചർച്ചുവീക്കിലി, കോട്ടയം.

Printed and Published by N. M. Abraham B. A, at the Malayala Manorama Press, Kottayam.